1017-95 H

provincie ZUID HOLLAND

Gedeputeerde Staten

Directie Groen, Water en Milieu
Afdeling Vergunningen
Contact
dhr.M.J.G.R. van Binsbergen
T 070 - 441 74 90
F 070 - 441 78 26
mjgr.van.binsbergen@pzh.nl

Postadres Provinciehuis
Postbus 90602
2509 LP Den Haag
T 070 - 441 66 11
www.zuid-holland.nl

HVC afvalcentrale locatie Dordrecht
Baanhoekweg 40
3313 LA DORDRECHT

Datum
22 APR. 2008
Ons kenmerk
PZH-2008-265012
Uw kenmerk
-
Bijlagen
1

BESLUIT van Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland van
31 MAART 2008

ALGEMEEN

Onderwerp aanvraag

Op 4 mei 2007 hebben wij een aanvraag en MER ontvangen van HVC Afvalcentrale locatie Dordrecht (verder HVC of inrichting) voor een revisievergunning op grond van de Wet milieubeheer (Wm).
Het betreft een inrichting voor het verbranden van huishoudelijk afval en daarmee vergelijkbare afvalstoffen.

De aanvraag heeft betrekking op een uitbreiding van de verbrandingscapaciteit van 240.000 ton naar 396.000 ton door de realisering van een vijfde verbrandingslijn. Zodra de nieuwe verbrandingslijn volgens de specificaties werkt, worden de twee oudere (lijnen twee en drie) verbrandingslijnen gesloten. Hierdoor ontstaat een tijdelijke verbrandingscapaciteit tot circa 2012 van 503.000 ton door de werking van vijf verbrandingslijnen.

Volgens het Inrichtingen- en vergunningenbesluit milieubeheer (Ivb) behorende bij de Wet milieubeheer, valt de inrichting onder meer onder de categorie 28.4, onder e uit het Ivb. Wij zijn op grond hiervan bevoegd gezag.

Locatie bedrijf

De inrichting bevindt zich aan de Baanhoekweg 40 te Dordrecht op het gezoneerde industrieterrein De Staart en beslaat een oppervlak van ongeveer 5 ha.

Het bedrijf ligt aan de Baanhoekweg te Dordrecht, kadastraal bekend gemeente Dordrecht, sectie R, nummers 1996, 2997, 6263 en 3003, 6549 (nummers Crayestein-West). Door ruimtegebrek is een gedeelte van het naastgelegen Crayestein-West terrein aangekocht om activiteiten te kunnen uitvoeren (onder andere de slakkenopslag). De afstand tot de dichtstbijzijnde woningen is aan de noordoostzijde van de inrichting circa 900 m aan de overzijde van de Beneden Merwede woonwijk Baanhoek, gemeente Sliedrecht.

Bezoekadres
Zuid-Hollandplein 1
2596 AW Den Haag

Tram 9 en bus 65 stoppen bij het provinciehuis. Vanaf station Den Haag CS is het tien minuten lopen. De parkeerruimte voor auto's is beperkt.

Afdeling vergunningen is ISO-9001-GECERTIFICEERD

Daarnaast zijn aan de zuidwestzijde op circa 1.100 m in de gemeente Dordrecht ook woningen gelegen.

Vergunningensituatie huidig HVC-terrein

De volgende vergunningen en/of meldingen zijn eerder aan het bedrijf verleend:

- Revisievergunning DWM/154954, 16 april 1998;
- Veranderingsvergunning DGWM/2006/17879, 11 december 2006;
- Veranderingsvergunning DGWM/2006/17881, 18 december 2006;
- Veranderingsvergunning DGWM/2006/17882, 18 december 2006;
- Verklaring melding Wet milieubeheer 8.19, DGWM/2007/4844, 23 maart 2007;
- Verklaring melding Wet milieubeheer 8.19, DGWM/2007/7018, 3 mei 2007.

De aangevraagde vergunning vervangt de vorengenoemde vergunning(en)/melding(en). Deze vervallen op het moment dat de vergunning in werking treedt.

Vergunningensituatie huidig Crayestein-West-terrein

Voor Crayestein-West hebben wij bij besluit van 30 december 2004 aan Gevudo GR een vergunning ingevolge de Wet milieubeheer verleend voor een regionale stortplaats voor niet-gevaarlijk afval en een puinbreker (kenmerk DGWM/2004/21990). Bij uitspraak van 30 november 2005 (20051512/1) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State het eerder ingestelde beroep gegrond verklaard en het besluit vernietigd. Echter, daarbij heeft de Afdeling evenwel bepaald dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven. Feitelijk betekent dit dat de vergunning van 30 december 2004 met ingang van 30 november 2005 in werking is getreden (voor een termijn van tien jaar).

Onderhavige nieuwe vergunning geldt tevens voor een deel van het terrein waarop de aan Gevudo GR verleende Wm-vergunning rust. Het betreft hier het deel van het terrein waarop nog geen afvalstoffen zijn gestort. Aangezien er geen twee verschillende Wm-vergunningen op één inrichting kunnen rusten, is de inrichting Crayestein-West opgesplitst. Het gedeelte van de vergunning van Gevudo GR voor het terrein dat wordt gebruikt ten behoeve van HVC zal met het verlenen van deze vergunning komen te vervallen. Ten aanzien van het overige deel van het terrein Crayestein-West zal de vergunning van 30 december 2004 in stand blijven.

Procedure

Voor de behandeling van de aanvraag is de procedure van Afdeling 3.4 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) van toepassing.

De volgende adviseurs en overheden zijn bij de procedure betrokken:

- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Sliedrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Papendrecht;
- Commandant van de regionale brandweer;
- Waterschap Hollandse Delta;
- Rijkswaterstaat Zuid-Holland;
- VROM-Inspectie Regio Zuid-West.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

Op 13 juni 2007 hebben wij de aanvrager verzocht om binnen acht weken aanvullende gegevens te verstrekken. De aanvullende gegevens hebben wij op 17 augustus 2007, bij brief met kenmerk PK06170/B48 ontvangen. De proceduretijd is, als gevolg hiervan, met 56 dagen (acht weken) opgeschort (artikel 4:15 van de Awb).

De aangevraagde activiteiten zijn tevens vergunningplichting op grond van de Wet verontreiniging oppervlaktewateren (Wvo). Aanvrager heeft bij ons op 4 mei 2007 tezamen met de aanvraag om een Wm-vergunning een aanvraag om een Wvo-vergunning ingediend. De aanvraag en MER hebben wij verzonden aan het waterschap Hollandse Delta. De startdatum voor beide procedures is 4 mei 2007.

Beide aanvragen zijn door ons gecoördineerd behandeld. Wij hebben de aanvragen en de (ontwerp)beschikkingen gezamenlijk verzonden, ter inzage gelegd, gepubliceerd en bevorderd dat bij de beoordeling van de aanvragen inhoudelijke afstemming tussen de beschikkingen heeft plaatsgevonden. Deze inhoudelijke afstemming is meegenomen in deze Wm-vergunning.

Om te voldoen aan Hoofdstuk 13 van de Wm en Afdeling 3.4 van de Awb hebben de aanvraag met de bijbehorende stukken en het ontwerpbesluit ter inzage gelegen van 11 februari 2008 tot en met 25 maart 2008.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

INHOUDSOPGAVE

CONSIDERANS 5
1.0 MILIEUEFFECTRAPPORTAGE 5
2.0 BELEIDSOVERWEGINGEN 8
3.0 MILIEUASPECTEN 11
4.0 AFVALWATER 11
5.0 BODEM 12
6.0 GELUID 15
7.0 LUCHT 16
8.0 GEUR 26
9.0 VEILIGHEID 29
10.0 INPASSING IN DE OMGEVING EN VISUELE HINDER 30
11.0 ENERGIE 31
12.0 PREVENTIE 31
13.0 VERKEER EN VERVOER 32
14.0 FLORA, FAUNA, NATUUR EN LANDSCHAP 33
15.0 BIBOB 33
16.0 FINANCIËLE ZEKERHEID 34
17.0 ADVIEZEN EN ZIENSWIJZE 35
18.0 EINDCONCLUSIE 35
19.0 BESLUIT 35
VOORSCHRIFTEN 37
1. ALGEMEEN 37
2. INSTRUCTIE EN TOEZICHT 40
3. AFVALSTOFFEN 40
4. AFVALWATER 43
5. BODEM 43
6. BRANDVEILIGHEID 45
7. ENERGIE 46
8. GELUID 46
9. LUCHT 47
BIJLAGE: BEGRIPPEN 51
BIJLAGE: GEURANALYSE 57

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

CONSIDERANS

1.0 MILIEUEFFECTRAPPORTAGE

1.1 M.e.r.-plicht

De voorgenomen activiteit valt onder categorie 18.4 van de C-lijst van het Besluit milieueffect-rapportage. Daarom is een Milieueffectrapport (MER) opgesteld.

Het MER is opgesteld voor de besluitvorming op de Wm-aanvraag en Wvo-aanvraag voor de uitbreiding van de verbrandingscapaciteit en de oprichting van een nieuwe verbrandingslijn. Het is bedoeld om de gevolgen van de activiteit voor het milieu inzichtelijk te maken en zo de milieu-belangen een volwaardige plaats te geven bij de besluitvorming.

1.2 Het milieueffectrapport (MER)

Op 5 september 2006 hebben wij van het bedrijf een startnotitie ontvangen. Deze startnotitie heeft vervolgens van 2 oktober 2006 tot en met 30 oktober 2006 ter inzage gelegen. Vervolgens is de startnotitie voorgelegd aan de Commissie MER voor het opstellen van een advies voor de richtlijnen. Dit advies hebben wij op 1 december 2006 ontvangen. Op basis van dit ontvangen advies hebben wij op 21 december 2006 de richtlijnen vastgesteld.

Op 4 mei 2007 heeft de aanvrager het MER met de aanvragen bij ons ingediend.

Op 13 juni 2007, bij brief met kenmerk PZH-2007-192694, hebben wij de aanvrager medegedeeld dat er gegevens ontbreken. Vervolgens hebben wij de aanvrager acht weken de gelegenheid gegeven om het MER aan te vullen.
Op 17 augustus 2007, bij brief met kenmerk PK06170/B48, hebben wij van de aanvrager aanvullende gegevens op het MER ontvangen. De aanvulling betreft verschillende errata en aanvullingen op het MER en op de aanvragen Wm en Wvo.
Wij hebben deze aanvulling beoordeeld en vinden het MER aanvaardbaar, omdat het voldoet aan de wettelijke eisen en er voldoende uitwerking is gegeven aan de door ons vastgestelde richtlijnen.

Bij de m.e.r.-procedure is het waterschap Hollandse Delta medebevoegd gezag. Er heeft daarom coördinatie plaatsgevonden over de vaststelling van de richtlijnen en de beoordeling van het MER. Na indiening van het MER en de gevraagde aanvullingen daarop hebben het waterschap Hollandse Delta en wij het MER aanvaardbaar gevonden.

In hoofdstuk 5, paragraaf 5.3 van het MER zijn de volgende alternatieven en varianten beschreven:
- nulalternatief;
- meest milieuvriendelijke alternatief (Mma);
- voorkeursalternatief;

- alternatieve verwerkingslocaties;
- verschillende technieken/methoden: stoomlevering, levering van restwarmte, de mogelijkheid om de oven uit te voeren met een watergekoeld rooster, energieoptimalisatie door hogere stoomcondities, toepassing van doorstroomkoeling in de condensor(s), rookgasreiniging door middel van droge en semi-droge technieken, toepassing van andere SCR DeNO$_x$-technieken, op andere wijze koelen van verbrandingsslakken en aan- en afvoer via de Derde Merwedehaven.

Het MER heeft van 8 oktober 2007 tot 19 november 2007 ter inzage gelegen. De naar voren gebrachte adviezen en zienswijzen worden onder paragraaf 17 (adviezen en zienswijze) besproken.

De Commissie voor de milieueffectrapportage heeft op 16 januari 2008 met rapportnummer 1817-92 het toetsingsadvies uitgebracht over de juistheid en volledigheid van het MER. Naar aan-leiding van het concepttoetsingsadvies is door de initiatiefnemer nadere informatie verzonden aan de Commissie. Deze informatie is bij ons binnengekomen op 8 januari 2008 en 10 januari 2008 en is bij de stukken gevoegd. De Commissie is van oordeel dat de essentiële informatie in het MER samen met de aangeleverde aanvullingen aanwezig is om bij de besluitvorming het milieubelang een volwaardige plaats te kunnen geven. Hieronder volgt de samenvatting van het oordeel over het MER en de aanvullingen van de Commissie.

Het MER is goed leesbaar, heeft een heldere structuur en is voorzien van goede illustraties. De samenvatting is duidelijk en goed gericht op de hoofdpunten. De nieuwe verbrandingslijn komt in grote lijnen overeen met de sinds 2004 in gebruik zijnde (vierde) verbrandingslijn van de HVC Alkmaar. In het onderhavige MER wordt regelmatig naar de ervaringen met de verbrandingslijn in Alkmaar verwezen maar 'ervaringscijfers' ontbreken. Juist deze kwantitatieve gegevens, welke in de aanvulling zijn gepresenteerd, zijn van waardevolle betekenis voor het MER en voor de besluitvorming. Het MER maakt inzichtelijk dat de uitbreiding van HVC Dordrecht voordelen biedt op gebied van energieterugwinning. Hiertegenover staat dat milieueffecten, zoals emissies naar de lucht, zullen toenemen waarbij negatieve gevolgen op het nabij gelegen Natura 2000-gebied de Biesbosch niet met zekerheid zijn uit te sluiten.

Uit het vorenstaande oordeel zijn de volgende adviezen van de Commissie naar voren gebracht:

1. **Natuur:** De Habitattoets verder uit te werken. Aanbevolen wordt om in de nadere uitwerking expliciet in te gaan op de vraag of significant negatieve gevolgen zijn uit te sluiten voor het initiatief en in cumulatie. **Natuur:** Bij besluitvorming uit te gaan van kritische depositiewaarden volgens de meest recente wetenschappelijke inzichten.

2. **Luchtkwaliteit:** Om een volledig beeld van de daadwerkelijke verandering in emissies naar de lucht te geven suggereert de Commissie om de jaarvrachten (tijdens de overgangsfase en de eindsituatie) te monitoren en te evalueren.

3. **Wet milieubeheer:** De Commissie adviseert om bij de ontwerpvergunning aan te geven in hoeverre het initiatief voldoet aan de nieuwe luchtkwaliteitseisen uit de Wet milieubeheer.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

Beantwoording adviezen van de Commissie

1. **Natuur:** Bij het MER is een natuuronderzoek gevoegd. Uit dit onderzoek blijkt dat de uitbreiding van de inrichting leidt tot een bijdrage van minder dan 1% aan de depositie (6 mol nitraat, 9 mol ammoniak en 1,7 mol sulfaat per hectare per jaar) ten opzichte van de achtergronddepositiewaarden. Dit percentage geldt voor de hoogste verbrandingscapaciteit in de overgangsfase. Aangezien de verbrandingscapaciteit in de uiteindelijke fase lager is dan de overgangsfase kan worden gesteld dat de bijdrage aan extra depositie verwaarloosbaar klein is en geen verslechtering zal opleveren van de bestaande situatie.

   Daarnaast blijkt uit het toetsingsadvies voor dit onderwerp dat de Commissie vooral NO_2 naar voren haalt. Over NO_2 is in bij het MER gevoegde luchtkwaliteitonderzoek het volgende gegeven.

   De berekende bijdrage van de verbrandingsinstallaties is voor NO_2 0,198 µg/m^3. Op een achtergrondconcentratie van 28 µg/m^3 betekent dit een bijdrage van 0,71%.

   In de onderstaande tabel zijn de uitkomsten van de modelberekeningen voor de bijdrage van de verkeersstromen weergegeven in µg/m^3 als jaargemiddelde concentratie (met tussen haakjes de achtergrondconcentraties).

Component	Basis 2007	Overgangssituatie 2010	Eindsituatie 2015
NO_2	8,7 (29,3)	7,6 (28,2)	5,5 (25,2)

   De grenswaarde voor NO_2 volgens de luchtkwaliteitseisen uit bijlage 2 behorende bij de Wet milieubeheer is 40 µg/m^3. Indien men de bijdragen van het verkeer en de verbrandingsinstallatie optelt bij de achtergrondconcentraties blijft men onder de gestelde luchtkwaliteitseis uit de Wet milieubeheer. Daarnaast zorgt de uitbreiding voor een verbetering van de huidige situatie met betrekking tot de bijdrage.

   Verder is er naar aanleiding van het onderzoek naar effecten op de natuur een (concept) aanvraag in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 ingediend bij de provincie Noord-Brabant. De provincie Noord-Brabant heeft vervolgens bepaald dat geen vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is vereist aangezien het gaat om het zogenoemde 'bestaand gebruik' en omdat de emissievrachten lager worden ten opzichte van de verleende vergunning in 1998.

   Al het vorenstaande tezamen levert naar onze mening voldoende waarborg dat het op 700 m gelegen Habitatrichtlijngebied geen verslechtering zal ondervinden door de uitbreiding. Wij vinden dan ook dat de aangeleverde gegevens in de aanvraag en het MER voldoende zijn en een nadere uitwerking achten wij dan ook niet noodzakelijk.

2. **Luchtkwaliteit:** Het advies van de Commissie om de jaarvrachten te monitoren en te evalueren zal invulling krijgen door middel van het jaarlijks te ontvangen milieujaarverslag en de gegevens in het kader van de European Pollutant Release Transfer Register-verordening (E-PRTR-verordening). In deze gegevens worden de jaarvrachten per jaar weergegeven. Naar aanleiding van de aangeleverde gegevens kan indien nodig een evaluatie plaatsvinden.

3. **Wet milieubeheer:** In het onderhavige besluit onder de kop 'luchtkwaliteit omgeving' heeft de toetsing van de luchtkwaliteit plaatsgevonden aan de luchtkwaliteitseisen Wet milieubeheer bijlage 2 in plaats van het voormalige Besluit luchtkwaliteit.

Het volledige toetsingsadvies is bij de stukken gevoegd.

Met betrekking tot de evaluatieonderwerpen uit het MER zullen deze door middel van de onderhavige vergunning en handhaving daarvan gecontroleerd worden. Op grond hiervan is er geen aparte MER-evaluatie noodzakelijk.

2.0 BELEIDSOVERWEGINGEN

2.1 Algemeen toetsingskader

Het uitgangspunt van de Wm is de bescherming van het milieu. De aangevraagde vergunning kan alleen worden verleend, als nadelige gevolgen worden voorkomen of voldoende worden beperkt. De nadelige gevolgen kunnen worden voorkomen of worden beperkt door het opnemen van voorschriften in de vergunning. Voorzover de nadelige gevolgen niet kunnen worden voorkomen, schrijven wij de milieubeschermende voorzieningen voor die de grootst mogelijke bescherming bieden. Dit doen wij niet als dit redelijkerwijs niet kan worden gevraagd. Als richtlijn voor welke voorzieningen redelijkerwijs de grootst mogelijke bescherming bieden, hanteren wij de Beste Beschikbare Technieken (BBT). Bij de bepaling van de voor de inrichting in aanmerking komende Beste Beschikbare Technieken nemen wij tenminste de documenten die worden genoemd in de Regeling aanwijzing BBT-documenten als uitgangspunt.

Ook wegen wij zoveel mogelijk de verschillende milieugevolgen tegen elkaar af (integrale afweging). Dit doen wij om een zo hoog mogelijk beschermingsniveau te krijgen. In elk geval worden de milieugevolgen getoetst op het gebied van bodem, lucht, geluid, geur, externe veiligheid, afvalwater, energiegebruik, water en grondstoffen, afvalstoffen en verkeer en vervoer et cetera. Bij deze toetsing worden ook toekomstige ontwikkelingen van de omgeving betrokken.

Verder houden wij rekening met de geldende milieubeleidsplannen en andere beleidskaders. Ook houden wij rekening met de voor de aangevraagde activiteiten geldende richtlijnen.

2.2 Toetsing aan BBT

De eigenaar van een installatie moet alle passende preventieve maatregelen treffen om verontreiniging te voorkomen of te beperken. Het beperken of voorkomen van verontreiniging kan bereikt worden door toepassing van de Beste Beschikbare Technieken. Het doel is om uiteindelijk een hoog niveau van milieubescherming te waarborgen.

Voor de beoordeling van BBT is onder andere gebruikgemaakt van de volgende aangewezen documenten uit de bijlage van de Regeling aanwijzing BBT-documenten:

- BREF-afvalverbranding;
- BREF-koelsystemen;
- BREF-op- en overslag bulkgoederen;
- BREF-cross media en economics;
- BREF-Monitoring;
- Nederlandse emissierichtlijn lucht (NeR);
- Nederlandse richtlijn bodembescherming (NRB);
- PGS 15-Opslag van verpakte gevaarlijke stoffen;
- PGS 30-Vloeibare aardolieproducten.

In de onderliggende overwegingen wordt nader ingegaan op de verschillende relevante compartimenten waaruit BBT blijkt.

2.3 Landelijk Afvalbeheerplan

Op grond van de Wm dient het LAP (het Landelijk Afvalbeheerplan 2002-2012) als toetsingskader voor het beslissen op aanvragen om een Wm-vergunning voor zover deze betrekking heeft op afvalbeheer. De hoofdlijnen van het beleid zijn vastgelegd in deel 1 van het LAP, het Beleidskader.

In de toelichting van deel 2 van het LAP is in de paragraaf 'Algemene bepalingen bij vergunningverlening' aangegeven op welke wijze het bevoegd gezag bij het beoordelen van een vergunningaanvraag voor het inzamelen, bewaren en be- en verwerken van afvalstoffen rekening moet houden met een aantal algemene bepalingen aangaande het LAP.
Daarnaast bevat deel 2 de LAP-sectorplannen waarin het beleid voor 34 specifieke afvalstromen is uitgewerkt.

In deel 3 van het LAP is aangegeven op welke wijze wij rekening dienen te houden met de daarin opgenomen capaciteitsplannen.

Voor afvalstoffen waarvoor geen specifiek beleid in de sectorplannen is opgenomen geldt het algemeen beleid uit deel 1 Beleidskader.

Een belangrijk aspect voor het bewerken van afvalstoffen is de minimumstandaard. De minimumstandaard geeft de meest laagwaardige wijze van be- en verwerking van de betreffende afvalstoffen, waarvoor nog vergunning verleend mag worden. Wanneer de minimumstandaard bestaat uit meerdere be- en verwerkingshandelingen bij meerdere inrichtingen kan voor de afzonderlijke bewerkingsstappen een vergunning worden verleend, als door middel van sturingsvoorschriften in de vergunning verzekerd is dat de betreffende afvalstof alle noodzakelijke be- of verwerkingshandelingen doorloopt die tot de minimumstandaard behoren.

Voor de onderhavige aanvraag zijn de volgende sectorplannen van het LAP van toepassing:

Sectorplan 1 Huishoudelijk restafval
In dit sectorplan is het beleid uitgewerkt voor huishoudelijk restafval, inclusief grof huishoudelijk restafval, dat is afval dat vrijkomt bij particuliere huishoudens en dat resteert na het gescheiden houden van stromen als glas, papier, gft, enzovoorts.

Sectorplan 6 Reststoffen van Afvalverbranding
In dit sectorplan is beleid uitgewerkt voor reststoffen die resteren na verbranding van afvalstoffen in een inrichting die in hoofdzaak bestemd is voor het verbranden van huishoudelijke afvalstoffen en daarmee vergelijkbare bedrijfsafvalstoffen (AVI), het verbranden van gevaarlijke afvalstoffen in een draaitrommeloven (DTO) en het verbranden van zuiveringsslib in een slibverbrandingsinstallatie (SVI). Het betreft de volgende reststoffen: bodemas, vliegas, rookgasreinigingsresidu en ketelas.

Binnen de inrichting wordt het aangeleverde huishoudelijke restafval verbrand in één van de aanwezige ovens en de daarbij vrijkomende rookgassen worden gereinigd in een rookgasreinigingsinstallatie. Dit is conform de minimumstandaard uit het sectorplan Huishoudelijk restafval.

De binnen de inrichting ontstane reststoffen van de afvalverbranding bestaan uit bodemas, vliegas en filterkoek van de AWZI. Deze afvalstoffen worden afgevoerd naar een externe verwerker en daar verder verwerkt/opgeslagen. Dit is conform de minimumstandaard uit het sectorplan reststoffen en afvalverbranding.

2.4 A&V-beleid en AO/IC
In het LAP is aangegeven dat een afvalverwerkend bedrijf over een adequaat acceptatie- en verwerkingsbeleid (A&V-beleid) en een adequate administratieve organisatie en interne controle (AO/IC) dient te beschikken om de risico's op een onjuiste verwerking van afvalstoffen te verminderen. In het A&V-beleid dient te zijn aangegeven op welke wijze binnen de inrichting acceptatie en verwerking van afvalstoffen plaatsvindt. In het LAP is aangegeven dat de procedures gebaseerd dienen te zijn op de richtlijnen uit het rapport 'De Verwerking Verantwoord' (DVV), maar dat per specifieke situatie maatwerk moet worden geleverd.

Bij de aanvraag is een beschrijving van het A&V-beleid en de AO/IC gevoegd. Daarin is aangegeven op welke wijze acceptatie, registratie, verwerking en administratie plaatsvindt en hoe de administratieve organisatie is ingericht.

Wijzigingen in het A&V-beleid en/of de AO/IC dienen schriftelijk aan ons te worden voorgelegd. Als bevoegd gezag zullen wij vervolgens bezien welke procedure in relatie tot de aard van de wijziging is vereist. Dit is door middel van voorschriften vastgelegd.

2.5 Overige overwegingen met betrekking tot afvalbeheer

De aanvrager verkrijgt met deze vergunning de mogelijkheid om afvalstoffen van buiten de inrichting te ontvangen. Dergelijke inrichtingen vallen onder het Besluit melden bedrijfsafvalstoffen en gevaarlijke afvalstoffen. Voor een effectieve handhaving van het afvalbeheer is het van belang om naast de meldingsverplichtingen tevens registratieverplichtingen op te nemen (artikel 8.14 van de Wm). In deze vergunning zijn dan ook voorschriften voor de registratie van onder andere de aangevoerde, de afgevoerde en de geweigerde (afval)stoffen opgenomen.

2.6 Provinciaal Beleidsplan 'Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010'

Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 (BGWM) is op 28 juni 2006 door Provinciale Staten vastgesteld en vanaf 15 september 2006 van kracht. Het BGWM bestaat uit vier delen: een Visiedeel, een Groendeel, een Waterdeel en een Milieudeel. Het Visiedeel bevat de strategische integrale beleidsvisie voor groen, water en milieu. De drie beleidsdelen bevatten de tactische beleidsdoelen en geven concreet aan wat de provincie gaat doen en wat de provincie van andere partijen verwacht. Voorts geeft het BGWM een doorkijk naar de toekomst. Voor de beoordeling van de activiteiten in deze aanvraag om vergunning is vooral het Milieudeel van belang. Het Milieudeel gaat over gezondheid, veiligheid, energie, klimaat, economie en innovatie. Met de inwerkingtreding van het LAP heeft dit LAP het in het Beleidsplan Milieu en Water geformuleerde afvalstoffenbeleid vervangen.

3.0 MILIEUASPECTEN

3.1 Algemene inleiding

De aangevraagde activiteiten hebben invloed op het milieu. De relevante milieuaspecten, zijn hieronder beschreven.

4.0 AFVALWATER

4.1 Het kader voor de bescherming tegen verontreiniging door de lozing van afvalwater

Op de lozing van afvalwater op een openbaar riool is de 'Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer' van toepassing. In het kader van deze regeling dienen voorschriften opgenomen te worden die gericht zijn op de kwaliteit van het te lozen afvalwater.
De aangevraagde activiteiten zijn tevens Wvo-vergunningplichtig. Op grond van de instructieregeling moet, indien een Wvo-vergunning is vereist of algemene voorschriften krachtens de Wvo gelden, voorschriften worden opgenomen die gericht zijn op de bescherming van het openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur. Verder moeten voorschriften opgenomen worden, die bepalen dat het afvalwater van dien aard moet zijn dat de kwaliteit van het rioolslib er niet door wordt aangetast zodat de verwerking van dit slib niet wordt belemmerd. De genoemde voorschriften zijn in deze beschikking opgenomen.

Binnen de bedrijfsvoering komen de volgende afvalwaterstromen vrij: ketelspuiwater, rookgas-reinigingswater, slakkenwater, condenswater persluchtinstallaties, huishoudelijk afvalwater, overig afvalwater en mogelijk verontreinigd hemelwater.
Deze stromen met uitzondering van huishoudelijk afvalwater worden behandeld in de volgende aanwezige zuivertechnische voorzieningen. De eigen zuiveringsinstallatie (ARA), bezinkbak (slakkenwater), oliewaterafscheider (condenswater persluchtinstallaties). Deze afvalwaterstromen worden geloosd op de aanwezige gemeentelijke riolering of direct op de rioolwaterzuiverings-installatie Dordrecht van het waterschap Hollandse Delta.

4.2 Bluswateropvang

Ingeval bluswater opgevangen moet worden, heeft het bedrijf hiervoor een voorziening. Bij het vrijkomen van bluswater zal het gemaal van het rioleringsstelsel van het bedrijf buiten werking worden gesteld en zal het bluswater gebufferd worden in het stelsel. Indien blijkt dat meer buffercapaciteit noodzakelijk is, zal ook het rioleringsstelsel van het waterschap Hollandse Delta gebruikt worden voor de opvang. Dit levert de volgende buffercapaciteit: 100 m^3 in het eigen rioolstelsel en 140 m^3 in het stelsel van het waterschap Hollandse Delta. Dit betekent een totale opvangcapaciteit van 240 m^3. Dit stelsel kan ook dienen als buffer voor verontreinigd hemelwater of ander verontreinigd water. Hiermee wordt voldaan aan voorschrift 3.12 van het Bva.

4.3 Beoordeling en conclusie

De in de aanvraag vermelde maatregelen ter voorkoming en beperking van lozing van afval-stoffen, verontreinigende of schadelijke stoffen, zullen leiden tot een acceptabel lozingsniveau, dat in overeenstemming is met genoemde doelstellingen. Daarnaast wordt voor de lozing en behandeling van de afvalwaterstromen een vergunning afgegeven in het kader van de Wvo door het waterschap Hollandse Delta. In deze Wvo-vergunning zijn effluenteisen opgenomen welke zorgdragen voor een juiste effluentkwaliteit van het afvalwater en een correcte werking van de zuiveringsinstallaties. Wij achten deze situatie vergunbaar. Aan deze beschikking zijn uitsluitend de voorschriften voortvloeiend uit de 'Instructieregeling lozingsvoorschriften milieubeheer' opgenomen.

5.0 BODEM

5.1 Het kader voor de bescherming van de bodem

Het (nationale) preventieve bodembeschermingsbeleid is vastgelegd in de Nederlandse Richtlijn Bodembescherming (NRB) bedrijfsmatige activiteiten. Het Ministerie van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) heeft de NRB in overleg met vergunningverleners, onderzoeksinstellingen en bedrijfsleven opgesteld. Deze richtlijn is ontwikkeld om vergunnings-voorschriften te uniformeren en harmoniseren. Met de NRB kunnen (voorgenomen) bodem-beschermende maatregelen en voorzieningen binnen inrichtingen worden beoordeeld en kan de besluitvorming met betrekking tot een optimale bodembeschermingsstrategie worden gestuurd.
De NRB beperkt zich tot de normale bedrijfsvoering en voorzienbare incidenten.
Bodembescherming ten behoeve van calamiteiten wordt in NRB-kader niet behandeld. Een eventuele calamiteitenopvang echter wel.

5.2 De potentieel bodembedreigende activiteiten

Binnen de inrichting vinden de volgende potentieel bodembedreigende activiteiten plaats:
- op- en overslag van afval in de afvalbunker;
- slakken op- en overslag;
- afvoer bedrijfsafvalwater via de rioleringen;
- op- en overslag van gevaarlijke stoffen;
- op- en overslag van gevaarlijke stoffen in bovengrondse tanks;
- afvalwaterzuiveringsinstallatie;
- procesactiviteiten met gevaarlijke stoffen.

In bijlage V van de vergunningaanvraag en de aangeleverde aanvullingen is een NRB-toets uitgevoerd. In dit document zijn van alle bodembedreigende activiteiten de emissiescore en de eindemissiescore bepaald aan de hand van de NRB-systematiek.

In de bijlage en aanvullingen is aangegeven dat de volgende maatregelen zijn getroffen om een verwaarloosbaar bodemrisico te creëren:
- vloeistofdichte opvangvoorzieningen;
- vloeistofdichte vloeren;
- vloeistofkerende vloeren;
- periodieke visuele inspecties;
- wegrijbeveiliging;
- bedrijfsnoodplan;
- inspectieprogramma.

5.3 Beoordeling en conclusie

Uit de bijlage V en de aangeleverde aanvullingen blijkt dat voor de bodembedreigende activiteiten verschillende maatregelen zijn getroffen welke een verwaarloosbaar bodemrisico veroorzaken. Bovendien dienen de vloeistofdichte vloeren vergezeld te gaan van een PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening.

Bij het stellen van de voorschriften hebben wij met het vorenstaande rekening gehouden.

Gelet op de bestaande ondergrondse riolering waaraan volgens bijlage V van de aanvraag periodieke inspecties worden uitgevoerd wordt het niet redelijk geacht te eisen dat deze bestaande riolering vloeistofdicht gekeurd dient te zijn. Dit is in overeenstemming met het opgestelde beleid in de NRB.

5.4 Bodembelastingonderzoek

Het preventieve bodembeschermingsbeleid gaat ervan uit dat (zelfs) een verwaarloosbaar bodemrisico nooit volledig uitsluit dat een belasting van de bodem optreedt. Om die reden is altijd bodembelastingonderzoek noodzakelijk. Het bodembelastingonderzoek richt zich op de afzonderlijke activiteiten en de aldaar gebruikte stoffen.

Bodembelastingonderzoek bestaat uit het vastleggen van de nulsituatiebodemkwaliteit voorafgaand aan, of zo spoedig mogelijk na, de start van de betreffende activiteit(en) en een vergelijkbaar eindsituatiebodemonderzoek na het beëindigen van de betreffende activiteit.
Het nulsituatieonderzoek moet tenminste duidelijkheid verstrekken over:
- de locatie van bemonsteringspunten rekening houdend met de mobiliteit van de gebruikte stoffen en de lokale grondwaterstroming;
- de wijze waarop de betreffende stoffen moeten worden gedetecteerd, bemonsterd en geanalyseerd;
- de bodemkwaliteit ter plaatse van bemonsteringslocaties.

De door middel van nulsituatieonderzoek vastgelegde bodemkwaliteit geldt als uitgangspunt bij de beoordeling of ten gevolge van de betreffende activiteiten bodembelasting heeft plaatsgevonden en of bodemherstel nodig is.

Bij de aanvraag is in bijlage J een verkennend (actualiserend) bodemonderzoek van 9 november 2005 met nummer 9R5227 gevoegd. Dit onderzoek leent zich niet voor een bodembelastingonderzoek doordat in het onderzoek niet de nulsituatie is vastgesteld voor de nieuwe/verplaatste bodembedreigende activiteiten. Door middel van voorschriften is dan ook een aanvullend nulsituatieonderzoek vastgelegd om de bodemsituatie op de nieuwe locaties vast te leggen.

Na beëindiging van de betreffende activiteit(en) dient de eindsituatiebodemkwaliteit te worden onderzocht om vast te stellen of ondanks de getroffen voorzieningen en maatregelen bodembelasting is opgetreden en herstel van de bodemkwaliteit nodig is. In dit kader zijn voorschriften in de vergunning opgenomen op grond van artikel 8.16, sub c van de Wm en blijven van kracht nadat de onderhavige vergunning vervalt of wordt ingetrokken.

5.5 Bodem Crayestein-West

Op het voorterrein van Crayestein-West dat door HVC overgenomen wordt, waren nog geen afvalstoffen gestort zoals dat op de rest van het terrein was gedaan. Wel was er op twee locaties sprake van de aanwezigheid van verontreinigingen als gevolg van een veegvuildepot en een grondwal. Zowel de grondwal als de verontreinigingen ter plaatse van het veegvuildepot zijn verwijderd en op de stortplaats gebracht. De ontgravingen zijn aangevuld met categorie I-bouwstoffen van het Bouwstoffenbesluit.

Op het voorterrein is sprake van de aanwezigheid van (een deel van) een geohydrologisch beheerssysteem. Dit beheerssysteem loopt door onder de stortplaats. HVC heeft opdracht gegeven aan een adviesbureau om te onderzoeken of het technisch mogelijk is om een splitsing aan te brengen in het bestaande geohydrologisch beheerssysteem voor wat betreft de stortplaats en het voorterrein. Indien dit mogelijk is, zal HVC hiertoe een voorstel bij ons indienen, dat onze goedkeuring behoeft.

6.0 GELUID

6.1 Algemeen

De inrichting is gesitueerd op het industrieterrein De Staart te Dordrecht. Rondom dit industrieterrein is bij Koninklijk Besluit van 11 juni 1993 met kenmerk nr. 93.004677 een geluidszone vastgesteld.
Voor de woningen binnen deze zone hebben wij bij besluit van 26 november 1997 met kenmerk DWM/147631, een saneringsprogramma ingevolge artikel 71 van de Wgh vastgesteld. Op grond van het saneringsprogramma is door de Minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer (VROM) op 4 april 2000 de maximaal toelaatbare geluidsbelasting (MTG) voor de saneringswoningen vastgesteld.

De inrichting is in de representatieve bedrijfssituatie 24 uur per dag in werking.
Bij de aanvraag behoort een akoestisch rapport van adviesbureau M+P, nr. KBAI07.01.2 van 25 april 2007 dat de geluidssituatie in beeld brengt. Een aanvulling op de aanvraag is ingediend 17 augustus 2007, dat deels voor geluidssituatie van belang is.
Onderscheiden worden een overgangssituatie en een eindsituatie. In de overgangssituatie van circa twee jaar zijn zowel de vijfde lijn als (deels) twee nog bestaande verbrandingslijnen in bedrijf. In de eindsituatie zijn deze laatste twee uit bedrijf.

6.2 Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$

Bij de toetsing hebben wij aandacht besteed aan de bijdrage van de inrichting aan de geluidsniveaus op de zonegrens en bij de MTG-woningen. Ten behoeve van de uitvoering van het zonebeheer wordt door ons een zonebewakingsmodel gehanteerd. De modelgegevens uit het akoestisch onderzoek zijn in dit zonebewakingsmodel doorgerekend.

Uit het akoestisch rapport blijkt dat in de aangevraagde situaties met name de luchtcondensor bepalend is voor de langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus op de immissierelevante punten buiten de inrichting. Dit is een gevolg van uitgebreide geluidsreducerende maatregelen bij tot nog toe bepalende bronnen zoals schoorstenen. Ook de genoemde condensor (die een reductie geeft ten opzichte van de koeltorens die hij vervangt) is overigens sterk geluidsreducerend uitgevoerd. De verschillende geluidsbronnen binnen de inrichting voldoen zoals aangevraagd aan de stand der techniek. De Beste Beschikbare Technieken zijn daarmee aangevraagd.

De geluidsbelasting in de overgangssituatie is gemiddeld enige tienden dB's hoger dan in de eindsituatie. De geluidsbelasting is in beide situaties op alle vergunningspunten afgenomen ten opzichte van de tot nog toe aan Gevudo vergunde waarde. In de nacht en avond bedraagt die afname 1 tot 3 dB, in de dagperiode is hij groter.
Op de zonegrens en op MTG-woningen leidt momenteel de vergunde geluidsbelasting van alle inrichtingen op dit industrieterrein samen tot overschrijdingen van de wettelijke grenswaarden. Er zijn maatregelen in procedure die binnen afzienbare tijd de overschrijdingen zullen opheffen. Los daarvan is geluidsreductie bij HVC, ongeacht de grootte daarvan, geen maatregel die grote invloed kan hebben op de grootte van de overschrijding. Maatregelen bij HVC kunnen de door meerdere inrichtingen samen veroorzaakte overschrijdingen dan ook niet teniet doen.

De geluidsreductie zoals bij deze vergunningverlening wordt bewerkstelligd achten wij daarom voldoende als bijdrage van deze inrichting om de overschrijdingen op te heffen.

De verschillen in geluidsbelasting tussen de overgangssituatie en de eindsituatie zijn overigens zo beperkt dat zij wegvallen na afronding op gehele dB's.

6.3 Maximaal geluidsniveau L_{Amax}

De maximale geluidsniveaus L_{Amax} bij de dichtstbijzijnde woningen worden volgens het akoestisch rapport hoofdzakelijk veroorzaakt door de mobiele bronnen en door het verladen van bodemas. De maximale geluidsniveaus blijven bij alle woningen in de verschillende richtingen binnen de voorkeurswaarde (langtijdgemiddeld beoordelingsniveau + 10 dB) uit de Handreiking industrielawaai en vergunningverlening.

6.4 Verkeersaantrekkende werking

In overeenstemming met de jurisprudentie over de circulaire Indirecte hinder van 29 februari 1996 is het geluid vanwege het verkeer van en naar de inrichting niet getoetst.

6.5 Toelichting voorschriften

De geluidsvoorschriften leggen de toegelaten geluidsniveaus op een negental maatgevende punten vast. De in de voorschriften opgenomen langtijdgemiddelde beoordelingsniveaus zijn overgenomen uit het akoestisch rapport.

In de voorschriften zijn als maximale niveaus de voorkeurswaarden uit de handreiking opgenomen.

Wij eisen een opleveringscontrole om te kunnen verifiëren of, vooral gezien de grote begrote geluidsreducties en verdere veranderingen, aan de vergunningsvoorschriften wordt voldaan.

7.0 LUCHT

7.1 Besluit verbranden afvalstoffen (Bva)

Dit besluit is sinds 2 maart 2004 van toepassing op de verbranding van afvalstoffen in afvalverbrandingsinstallaties en in meeverbrandingsinstallaties en is opgesteld naar aanleiding van de Europese richtlijn 2000/76/EG betreffende de verbranding van afval. Het besluit bevat in de bijlage diverse tabellen met emissie-eisen. In het besluit is aangegeven op welke wijze er gemeten moet worden. Aangezien het Besluit rechtstreeks van toepassing is zijn er veel voorschriften direct van toepassing. Het besluit geeft aan dat bepaalde voorschriften in de vergunning moeten worden opgenomen (artikel 8). Deze zijn dan ook opgenomen in het voorschriftenpakket. Ook is in het besluit de mogelijkheid opgenomen om nadere eisen in de vergunning vast te leggen (artikel 6).

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

De aangevraagde waarden zijn:

Component	Lijnen 1+2 (RGR A) 3+4 (RGR B)		Lijn 5 (RGR C)		Streefwaarden Lijn 5
	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3
Totaal stof	3	1,5	3	1,5	0,5
Zoutzuur	8	5	8	3	-
Waterstoffluoride	0,5[a]	0,2	0,5[a]	0,2	-
Zwaveldioxiden	20	5	20	5	2,5
Stikstofoxiden	200[c]	70[c]	200[c]	70[c]	62
Totaal organische componenten	10[c]	10[c]	10[c]	10[c]	-
Kwik	0,01[a]	0,005	0,01[a]	0,005	0,002
Som cadmium en thallium	0,02[a]	-	0,02[a]	-	-
Som metalen	0,05[a]	-	0,05[a]	-	-
Dioxines en furanen	0,05[a,b]	-	0,05[a,b]	-	0,01
Ammoniak	5	-	5	-	-

RGR: Rookgasreinigingsinstallatie
a: bemonsteringstijd in plaats van daggemiddelde;
b: ng/m^3;
c: waarde conform BVA.

Aangezien de aanvrager voor sommige componenten afwijkende strengere emissieconcentraties aanvraagt welke passen binnen de waarden uit de BREF Waste Incineration maken wij dan ook gebruik van dit artikel. In de vergunning zijn daarom op basis van de aanvraag voorschriften opgenomen waarin voor sommige parameters strengere emissiewaarden zijn vastgelegd dan het Bva. De motivering voor de afwijking is dat sommige van de aangevraagde waarden strenger zijn dan de waarden uit het Bva en deze waarden op basis van de IPPC/BBT door het bedrijf haalbaar worden geacht. Gezien het bedrijf de strengere emissiewaarden aanvraagt, willen wij het bedrijf hierin tegemoetkomen. Daarnaast is een lagere emissie uitstoot beter voor het omgevingsmilieu en wordt een hogere depositie in de omgeving voorkomen. Gelet op het vorenstaande hebben wij dan ook besloten de aangevraagde - met betrekking tot een aantal parameters - strengere emissie-eisen op te nemen in de vergunning. Om een volledig beeld van de geldige emissie-eisen te hebben, zijn ook de Bva-waarden opgenomen in de overzichtstabel.

Component	Lijnen 1+2 (RGR A) 3+4 (RGR B)		Lijn 5 (RGR C)		Streefwaarden Lijn 5
	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3	Maximaal daggemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaargemiddelde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3
Koolmonoxide	50[c]	40	30	-	-

c: waarde conform BVA

In de vorenstaande tabel is de aangevraagde waarde voor CO weergegeven. De aangevraagde waarde voor de lijnen één tot en met vier bedraagt 50 mg/m^3 als daggemiddelde waarde. Deze waarde is conform Bva. Echter in de BREF Waste Incineration is voor CO de 24 uurs range van 5-30 opgenomen. De hoogste waarde van deze range is lager dan de aangevraagde waarde. Bij deze range dient wel nog opgemerkt te worden dat de range niet geldt voor de opstartfase en afstookfase van de verbranding in de ovens. De emissie mag dan namelijk hoger zijn. Om te voldoen aan BBT is in de voorschriften opgenomen dat de CO-emissies tijdens de opstartfase en afstookfase van de verbranding voor de lijnen een tot en met vier dienen te voldoen aan de aangevraagde 50 mg/m^3 als daggemiddelde waarde en tijdens de verbranding dient voldaan te worden aan 30 mg/m^3 als 24-uurgemiddelde waarde.

Verder stelt het Bva in artikel 8 dat het volgende in de vergunning moet worden opgenomen:

a. Welke afvalstoffen of voor zover mogelijk categorieën van afvalstoffen overeenkomstig de afvalstoffenlijst thermisch mogen worden behandeld.
b. De nominale capaciteit (gezamenlijke verbrandingscapaciteit van de ovens waaruit de verbrandingsinstallatie bestaat, met inachtneming van de verbrandingswaarde van de afvalstoffen, uitgedrukt in de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand) van de verbrandingsinstallatie.
c. De slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden bedoeld in voorschrift 2.5 onder b van de bijlage bij het Bva tenzij het een inrichting betreft als bedoeld in artikel 17 van het Bva.
d. De plaats in de inrichting waar de bemonsterings- en meetpunten moeten zijn gelegen.

a

In de aanvraag is aangegeven dat de volgende afvalstromen worden geaccepteerd en verwerkt in de inrichting:

Euralcode	Omschrijving afvalstof per hoofd/ subgroep van de Europese afvalstoffenlijst
02 01 03	Afval van plantaardige weefsels
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
18 01 04	Afval waarvan de inzameling en verwijdering niet zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen
19 12 12	Niet onder 19 11 12 vallend afval van mechanische afvalverwerking
20 01 01	Papier en karton
20 01 10	Kleding
20 01 11	Textiel
20 01 38	Niet onder 20 01 37 vallend hout
20 03 01	Gemengd stedelijk afval
20 03 02	Marktafval
20 03 03	Veegvuil
20 03 99	Niet elders genoemd stedelijk afval

De vorenstaande afvalstromen zijn vastgelegd in een voorschrift.

b
De nominale capaciteit van de inrichting bedraagt in de verschillende fases het volgende:

Basissituatie lijnen 1, 2, 3, 4	Overgangssituatie lijnen 1, 2, 3, 4, 5	Eindsituatie lijnen 1, 4, 5
28 ton/uur	58 ton/uur	46 ton/uur

Deze nominale capaciteitswaarden zijn opgenomen in een voorschrift. Naast deze waarden zijn ook de jaarcapaciteiten opgenomen.

c
Bedoeld voorschrift (2.5.b) stelt dat de verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, moet worden gecontroleerd onder de slechtst denkbare bedrijfsomstandigheden.
Dit voorschrift is, conform artikel 17 uit het Bva, niet van toepassing op inrichtingen die toentertijd vielen onder het Besluit luchtemissies afvalverbranding (Bla) en derhalve niet op de huidige bestaande verbrandingslijnen van HVC Dordrecht. Echter voor de vijfde nieuwe verbrandingslijn is dit voorschrift wel van toepassing en is toegevoegd aan de voorschriften van deze vergunning.

d
In de vergunning is een voorschrift opgenomen waarin wordt voorgeschreven dat gewerkt wordt volgens de in de aanvraag en aanvullingen opgenomen meet- en registratievorm (bladzijde 16 aanvraag en aanvullingen bladzijden 4 en 5). In de genoemde stukken is ook aangegeven waar de bemonsterings- en meetpunten zijn gelegen. Door deze stukken aan de vergunning te verbinden door middel van een opgenomen voorschrift wordt voldaan aan het vereiste uit het Bva.

7.2 Hulpbrander
Naast emissie-eisen is in de bijlage van het Bva onder voorschrift 3.3 aangegeven dat elke verbrandingsstraat van een afvalverbrandingsinstallatie uitgerust dient te zijn met ten minste één hulpbrander. In de Europese richtlijn Waste incineration directive nr. 2000/76/EG is dit vastgelegd in artikel 6 en in de BREF Waste incineration onder paragraaf 5.1 Generic BAT for all waste incineration punt 21. Vastgesteld is dat de bedoelde hulpbrander niet geïnstalleerd is in de lijnen 1, 2, 3 en 4. Echter wordt wel met de huidige installaties voldaan aan de gestelde emissie-eisen. De aanvrager heeft aangegeven dat in de huidige situatie door ruimtegebrek het niet mogelijk is om de bedoelde hulpbrander te installeren. Wel worden er mogelijkheden voorzien om de hulpbranders te installeren voor de lijnen een en vier zodra de lijnen twee en drie uit bedrijf gaan en verwijderd worden. Doordat de lijnen twee en drie op termijn gesloten worden zodra de garantieperiode van lijn vijf is verlopen achten wij het op basis van economische redenen niet noodzakelijk dat in deze lijnen nog een hulpbrander geïnstalleerd wordt. In de lijnen een en vier vinden wij het noodzakelijk dat de hulpbrander geïnstalleerd wordt. Het bedrijf geeft echter aan dat het dit niet milieuhygiënisch relevant vindt ten opzichte van de te maken kosten en de verhoging van het aardgasverbruik. In de voorschriften hebben wij opgenomen dat na de inwerkingtreding van deze vergunning het bedrijf één jaar heeft om een kosten-batenanalyse uit te voeren ten aanzien van de installatie van de hulpbrander.

Naar aanleiding van dit rapport zal een besluit worden genomen of de hulpbrander wel of niet geïnstalleerd dient te worden. Ter zijde merken we op dat installatie door ruimtegebrek nu niet mogelijk is.

Overigens wordt ook voldaan aan de eis uit voorschrift 3.6 onder a uit de bijlage van het Bva:

a. ingeval het afvalverbrandingsinstallaties betreft: indien door het afwijken van de desbetreffende voorschriften niet meer residuen of residuen met een hoger gehalte aan organische verontreinigende stoffen zullen worden geproduceerd dan is te verwachten indien de voorschriften waarvan wordt afgeweken van toepassing zouden zijn.

De verwachte indicaties op basis van de huidige en toekomstige situatie geven niet meer residuen door de vertraging van de installatie hulpbrander op termijn.

7.3 Controleren van emissies

In het Bva is aangegeven op welke wijze emissies gemeten en gecontroleerd dient te worden. In de aanvraag is aangegeven op welke wijze de controlemetingen plaatsvinden en hoe de kwaliteit van de metingen gewaarborgd wordt.

Op basis van het Bva de voorschriften 2.2 en 2.3 is bepaald met welke frequentie de verschillende componenten in de rookgassen van de verbrandingsinstallaties gemeten moeten worden. In de onderstaande tabel zijn de aangevraagde frequenties aangegeven in vergelijking met de Bva-vereisten.

Component	Frequentie	
	Aangevraagd	Bva
Totaal stof	Continu	Continu
Zwaveldioxiden	Continu	Continu
Stikstofoxiden	Continu	Continu
Totaal organische componenten	Continu	Continu
Koolmonoxide	Continu	Continu
Zoutzuur	2 keer per jaar	Continu*
Waterstoffluoride	2 keer per jaar	Continu*
Kwik	2 keer per jaar	Periodiek
Som cadmium en thallium	2 keer per jaar	Periodiek
Som metalen	2 keer per jaar	Periodiek
Dioxines en furanen	2 keer per jaar	Periodiek
Ammoniak	2 keer per jaar	

* Tenzij voor zoutzuur behandelingsstappen worden gevolgd die waarborgen dat de in voorschrift 1.1 bijlage Bva opgenomen emissiegrenswaarden niet worden overschreden, wordt periodiek gemeten.

Uit de vorenstaande tabel blijkt dat zoutzuur en waterstoffluoride niet continu gemeten worden zoals in eerste instantie wordt geëist vanuit het Bva. Echter blijkt uit ervaringscijfers van het bedrijf dat de Bva-emissiegrenswaarden voor zoutzuur 10 mg/m^3 en voor waterstoffluoride 1 mg/m^3 gehaald worden en dat de aanwezige rookgasreinigingsinstallaties goed werken en dus afgeweken kan worden van de continue meting. Daarnaast is voor zoutzuur 8 mg/m^3 en voor waterstoffluoride 0,5 mg/m^3 aangevraagd en bij deze beschikking vergund als emissiewaarden. Dit waarborgt een goede werking van de rookgasreinigingsinstallaties en er kan handhavend worden opgetreden bij een overschrijding van de vergunde waarden. Op basis van deze redeneringen staan wij een periodieke meting toe.

Ook is in voorschrift 2.14 uit de bijlage van het Bva aangegeven dat de resultaten van de metingen geregistreerd dienen te worden en gerapporteerd aan het bevoegd gezag.

Daarnaast valt het bedrijf onder activiteit 5b van bijlage 1 van de Europese verordening nr. 166/2005 'betreffende de instelling van een Europees register inzake de uitstoot en overbrenging van verontreinigde stoffen en tot wijziging van de Richtlijnen 91/689/EEG en 96/61/EG'. Dit betekent dat indien de in de bijlage II van de verordening genoemde drempelwaarde wordt overschreden het bedrijf jaarlijks moet rapporteren over zijn emissies aan het bevoegd gezag en dat er een adequaat meet- en registratiesysteem aanwezig moet zijn.

Op basis van het vorenstaande zijn er met betrekking tot de emissies uit de verbrandingsovens geen meet- of registratieverplichtingen in de vergunning opgenomen, maar wordt dit aspect door direct werkende regelgeving gereguleerd.

7.4 Metingen

In de voorschriften is opgenomen hoe omgegaan moet worden met meetonzekerheden/betrouwbaarheidsintervallen voor de discontinue metingen. Deze bepaling is in de voorschriften opgenomen om een consistente berekening van de uitgaande emissies te bewerkstelligen en dat geen discussie gevoerd hoeft te worden omtrent de meetonzekerheden/betrouwbaarheidsintervallen.

7.5 Luchtkwaliteit omgeving

Met betrekking tot de luchtkwaliteit zijn wij verplicht om grenswaarden in acht te nemen. Deze grenswaarden staan in twee besluiten. Het betreft het Besluit 'betreffende grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes en lood in de lucht'. Dit is een uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 22 april 1999 (1999/30/EG, PbEG L 163).

Daarnaast moeten wij de grenswaarden zoals weergegeven in bijlage 2 van de Wet milieubeheer in acht nemen. Dit is een uitvoering van de richtlijn van de Raad van de Europese Unie van 27 september 1996 (96/62/EG). De grenswaarden bevatten een niveau van de buitenluchtkwaliteit die binnen een bepaalde termijn moet zijn bereikt. De grenswaarden zijn opgesteld in het belang van de bescherming van de gezondheid van de mens en van het milieu.

Uit artikel 5.6 van de Wet milieubeheer volgt dat voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, stikstofoxiden, zwevende deeltjes (PM_{10}), lood, koolmonoxide en benzeen de grenswaarden uit bijlage 2 Wm in acht moeten worden genomen bij een beslissing die gevolgen kan hebben voor de luchtkwaliteit.

Tabel 1 Normen uit bijlage 2 Wm

Component	jaargemiddelde	24-uursgemiddelde
SO_2	20 µg/m^3	125 µg/m^3
NO_2	40 µg/m^3	200 µg/m^3
NO_x*	30 µg/m^3	200 µg/m^3
PM10	40 µg/m^3	50 µg/m^3
Pb	0,5 µg/m^3	
CO		10.000 µg/m^3 als achtuurgemiddelde
Benzeen**	10 µg/m^3 tot 1 januari 2010	
Benzeen**	5 µg/m^3 vanaf 1 januari 2010	

* Voor NO_x is de parameter NO_2 in beschouwing genomen.

** Benzeen komt niet voor in de rookgassen van de verbrandingsinstallaties en is dus niet meegenomen in de onderstaande berekeningen.

De grenswaarden voor zwevende deeltjes (PM 10) worden in Nederland op veel plaatsen overschreden. Dit geldt voor het jaargemiddelde en voor het daggemiddelde.

Bij het vaststellen van deze vergunning hebben wij gebruikgemaakt van twee beleidsplannen te weten: het Plan van aanpak fijn stof (maart 2005) en het Nationaal Luchtkwaliteitsplan februari 2005). Het Plan van aanpak fijn stof (vastgesteld door Gedeputeerde Staten 15-03-2005) bevat maatregelen ter beperking van fijn stofemissie. In het Nationaal Luchtkwaliteitsplan staat de landelijke aanpak van het Ministerie van VROM voor fijn stof vermeld. Tevens is de 'Beleidsnota Verkeersemissies' (VROM) in acht genomen, welke maatregelen beschrijft die op (inter)nationaal niveau worden genomen om verkeersemissies van fijn stof en NO_2 zoveel mogelijk te reduceren.

De uitbreiding van de verbrandingscapaciteit en de toename van het aantal verkeersbewegingen heeft invloed op de emissie naar de lucht door alle bronnen. Om te zien welke consequenties de uitbreiding heeft op de luchtkwaliteit is er een berekening uitgevoerd welke als bijlage van het MER is gevoegd. De uitkomsten van deze berekeningen zijn in de onderstaande tabellen weergegeven. Door de geringe bijdrage van de verbrandingsemissies zijn deze niet gecumuleerd meegenomen in de verkeersemissies.

7.6 Verbrandingsinstallaties

Voor de volgende stoffen zijn de immissieconcentraties van de verbrandingsinstallaties berekend: zwevende deeltjes (PM10 en PM2,5), HCL, HF, SO_2, NO_2, CO, Hg, Cd+ Tl, totaal metalen, PCDD+PCDF en NH_3. De berekeningen zijn uitgevoerd voor vijftien verschillende toetsingslocaties in de omgeving van de verbrandingsinstallatie. In het bij de MER gevoegde luchthygiëne onderzoek en advies zijn de Amersfoortse coördinaten aangegeven.

In de onderstaande tabel zijn de hoogste berekende bijdragen vergeleken met de huidige achtergrondconcentraties. Deze gegevens zijn uit het aangeleverde rapport overgenomen.

Tabel 2

Component	Achtergrond	Hoogste bijdrage	% Bijdrage
PM10	30 µg/m^3	5854 pg/m^3	0,02%
PM2,5	15 µg/m^3	5265 pg/m^3	0,04%
HF	0,02 tot 0,4 µg/m^3	776 pg/m^3	3,88%
SO_2	3,1 µg/m^3	19,91 ng/m^3	0,64%
NO_2	28 µg/m^3	0,198 µg/m^3	0,71%
CO	746 µg/m^3	145,7 ng/m^3	0,02%
Hg	2 - 3 ng/m^3	18,76 pg/m^3	0,94%
Cd	0,25 ng/m^3	77,1 pg/m^3 (Cd+Tl)	30,84%
Pb	0,0082 µg/m^3	195 pg/m^3 (totaal metalen)	2,37%
PCDD+PCDF	23 fg TEQ/m^3	195 ag TEQ/m^3	0,85%
NH_3	5,3 µg/m^3	19,91 pg/m^3	0,38%

Uit de tabel blijkt dat de invloed van de inrichting op de achtergrondconcentraties beperkt blijft tot een bijdrage van enkele procenten. Een uitzondering hierop vormt de emissie van cadmium. De hoogste immissie als gevolg van deze emissie blijft ruimschoots onder de richtwaarde van 5 ng/m^3 als jaargemiddelde concentratie (zoals vastgelegd in bijlage 2 van de Wm). Hierbij wordt opgemerkt dat deze richtwaarde uit de Wm gedefinieerd is als het gehalte aan cadmium in de PM10-fractie.

7.7 Verkeersemissies

Naast de immissieberekeningen voor de verbrandingsinstallaties zijn ook immissieberekeningen uitgevoerd voor de verkeersstromen. De berekeningen zijn uitgevoerd voor de volgende stoffen: PM10, PM2,5, SO_2, NO_2, CO.

In de onderstaande tabel 3 zijn de uitkomsten van de modelberekeningen voor de bijdrage van de verkeersstromen weergegeven in µg/m^3 als jaargemiddelde concentratie met tussen de haakjes de achtergrondconcentraties.

Tabel 3

Component	Basis 2007	Overgangssituatie		Eindsituatie	
		2010 met uitbreiding	2010 zonder uitbreiding	2015 met uitbreiding	2015 zonder uitbreiding
PM10	1,9 (23,3)	1,5 (22,2)	1,5 (22,2)	1,0 (21,3)	1,1 (21,3)
PM2,5	1,5 (13,7)	1,3 (13,1)	1,2 (13,1)	0,8 (11,7)	0,9 (11,7)
SO_2	0,2 (3,8)	0,0 (3,1)	0,0 (3,1)	0,0 (3,1)	0,1 (3,1)
NO_2	8,7 (29,3)	7,6 (28,2)	7,3 (28,2)	5,5 (25,2)	6,1 (25,2)
CO (als P98)	103 (746)	68 (746)	67 (746)	55 (746)	56 (746)

Uit tabel 3 blijkt dat, wanneer de overgangssituatie zonder uitbreiding vergeleken wordt met de overgangssituatie met uitbreiding, de situatie mèt uitbreiding een iets hogere bijdrage aan de achtergrondconcentraties heeft dan de situatie zonder uitbreiding. Verder blijkt uit de tabel dat, wanneer de situatie zonder uitbreiding vergeleken wordt met de eindsituatie met uitbreiding, de situatie met uitbreiding een iets lagere bijdrage aan de achtergrondconcentratie heeft dan de situatie zonder uitbreiding. Dit betekent dat op basis van de modelberekeningen de luchtsituatie uiteindelijk verbetert.

In de onderstaande tabel 4 worden de uitkomsten van de modelberekeningen voor de bijdrage van de verkeersstromen gegeven. In de tabel zijn totale concentraties van enige luchtvervuilende stoffen gegeven op 5 m afstand van de Baanhoekweg.

De onderstaande totale concentraties zijn in µg/m^3 als jaargemiddelde concentratie weergegeven. Tussen de haakjes is aangegeven het aantal dagen overschrijding voor PM10 en het aantal uren voor NO_2 van de grenswaarde.

Tabel 4

Component	Basis 2007	Overgangssituatie		Eindsituatie	
		2010 met uitbreiding	2010 zonder uitbreiding	2015 met uitbreiding	2015 zonder uitbreiding
PM10	25,2 (23)	23,7 (19)	23,7 (19)	22,3 (16)	22,4 (16)
PM2,5	15,2	14,4	14,3	13,5	13,6
SO_2	4,0	3,1	3,1	3,1	3,2
NO_2	38,0 (0)	35,8 (0)	35,5 (0)	30,9 (0)	31,3 (0)
CO (als P98)	849	814	813	801	802

Uit tabel 4 blijkt dat het aantal dagen dat een overschrijding optreedt van de grenswaarde voor PM10 kleiner is dan 23 keer. Ook blijkt dat de grenswaarde van NO_2 40 µg/m^3 als jaargemiddelde concentratie niet wordt overschreden.

7.8 Conclusie

Gezien de berekende immissies en de gestelde grenswaarden uit bijlage 2 van de Wm kan gesteld worden dat voldaan wordt aan de eisen uit de bijlage. De uitbreiding draagt dan ook niet bij aan een overschrijding van de gestelde grenswaarden uit de bijlage 2 van de Wm en is vergunbaar op dit punt.

De cadmiumemissie van HVC levert een substantiële bijdrage aan de achtergrondconcentratie van dit element in de omgeving van het bedrijf. Voor dit element zijn geen streefwaarden of MTR-waarden bepaald. Wel blijkt dat de concentratie (77,1 pg/m^3) in de omgeving als gevolg van de activiteiten van het bedrijf ruimschoots onder de richtwaarde uit bijlage 2 van de Wm blijven (5 ng/m^3 als jaargemiddelde concentratie). Mede op basis hiervan wordt geconcludeerd dat de overblijvende emissie na reiniging kan worden vergund.

Ten aanzien van de overige berekende immissies geldt dat de invloed van de inrichting op de luchtkwaliteit beperkt blijft tot een bijdrage van enkele procenten aan de achtergrondconcentraties van de onderzochte elementen. Ten aanzien van waterstoffluoride (HF) wordt opgemerkt dat de achtergrondconcentratie zoals opgenomen in het RIVM-rapport nr. 609021.018 van 0,015 µg/m^3 in de afweging is betrokken in plaats van de door het bedrijf aangegeven range van 0,02 tot 0,4 µg/m^3. Hierdoor is beter te beoordelen of voldaan wordt aan de NeR gestelde MTR-waarde van circa 0,05 µg/m^3. Uit de beoordeling blijkt dat de bijdrage van het bedrijf (776 pg/m^3, HF) aan de achtergrondconcentratie en de uitgebreide rookgasreinigingsinstallaties gering is en daarom vergunbaar.

7.9 NeR

Wij beoordelen de emissies naar de lucht volgens de systematiek van de NeR. Deze richtlijn is in 2003 geactualiseerd, waarbij de normstelling is aangescherpt. Bestaande installaties die vallen onder de IPPC-richtlijn, moeten uiterlijk in oktober 2007 aan de nieuwe NeR-eisen voldoen. De overige bestaande installaties moeten uiterlijk in oktober 2010 voldoen. Voor nieuwe installaties en ingrijpende veranderingen aan bestaande installaties, gelden de nieuwe NeR-eisen vanaf het moment van vergunningverlening.

De in de Nederlandse Emissie Richtlijnen Lucht (NeR) opgenomen normen en maatregelen met betrekking tot stof in algemene zin (categorie S) gelden als richtlijn voor de vergunningverlening. Stofhinder kan plaatsvinden tijdens de op- en overslagactiviteiten van diverse afvalstoffen en zand en tijdens het rijden van transportmiddelen op het terrein. Stofverspreiding is door middel van maatregelen en voorzieningen te voorkomen, bijvoorbeeld door het nat houden van de stoffen. Ter voorkoming van stofhinder als gevolg van de opslag van stoffen is in de voorschriften opgenomen dat stoffen zodanig moeten worden op- en overgeslagen dat buiten de inrichting geen stofhinder optreedt. Daarnaast is in de vergunning een voorschrift opgenomen voor totaal stof na filtrerende afscheiders zoals doekfilters. Deze norm is gesteld op 5 mg/m^3 zoals gesteld in de NeR. Door middel van de vastgelegde voorschriften wordt stofverspreiding voorkomen.

7.10 Emissie van NO_x

Het bedrijf beschikt over een vergunning voor de handel in emissierechten NO_x. De vergunning is verkregen op basis van hoofdstuk 16 uit de Wet milieubeheer en het Besluit handel in emissie-rechten en is afgegeven op 9 juni 2005. De uitstoot van NO_x dient gemeten te worden op basis van een vastgelegd monitoringsprotocol dat opgesteld is vanuit de deelname aan de emissie-handel NO_x (Besluit handel in emissierechten). In de voorschriften zijn emissiewaarden opgenomen.

8.0 GEUR

In de onderstaande paragrafen is een samenvatting van de complete geuranalyse (bijlage geuranalyse) opgenomen. Voor de complete analyse wordt verwezen naar de bijlage.

8.1 Rijksbeleid en de NeR

De minister heeft na discussie in de Tweede Kamer in een brief gericht aan alle betrokken bevoegde organen (brief van 30 juni 1995) het geurbeleid samengevat. In genoemde brief stelt de minister dat de doelstelling van het geurbeleid zoals in 1989 geformuleerd in het Nationaal Milieubeleidsplan onveranderd blijft: in het jaar 2000 maximaal 12% gehinderden door geur in Nederland en voor het jaar 2010 geen ernstige hinder.

Als algemeen uitgangspunt wordt het voorkomen van (nieuwe) hinder gehanteerd.
Hier is de volgende beleidslijn van afgeleid:

- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van BBT (voorheen het ALARA-principe) afgeleid;
- de mate van hinder kan onder andere worden bepaald via een belevingsonderzoek, hinder-enquête, klachtenregistratie, et cetera. Voor categorie 1-bedrijven komt het hinderniveau in de bedrijfstakstudie aan de orde;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd bestuurs-orgaan.

8.2 Geurgevoelige objecten en beschermingsniveau

Het bevoegd gezag stelt in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Dit betreft woningen en andere locaties waar mensen zich bevinden en waar blootstelling aan geur tot hinder kan leiden.
Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van beschermen worden gehanteerd. Voor bedrijfswoningen kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woon-bebouwing. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

8.3 Provinciaal beleid 'Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010'

Voor geur streeft de provincie naar een situatie waarbij er geen sprake is van 'ernstig gehinderden' en van zo weinig mogelijk 'gehinderden'. Het doel voor 2006-2010 is dat de geurhinder in de gehele provincie wordt gereduceerd tot maximaal 12% gehinderden en 2% ernstig gehinderden in 2010.

8.4 Emissie en bronnen in de bestaande situatie en tijdens de bouwfase

De bestaande situatie behelst de nu vergunde situatie en de bouwfase met een looptijd van circa twee jaar.
In de bestaande situatie (inclusief bouwfase) heeft HVC de volgende geurbronnen: de bunkerhal, twee schoorstenen (met vier lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker, de koeltoren, de buffer-bassins en de waterzuivering. HVC is vrijwel continu in bedrijf (8.398 u/j). Alle geurbronnen met uitzondering van de koeltorens, emitteren dus vrijwel continu geur.

In de geurrapportage (bijgevoegd bij de MER) is aangenomen dat alle geur van afval in de bunkerhal naar de buitenlucht wordt geëmitteerd. In feite is dit een overschatting van de vergunde situatie waarin aangegeven is dat de hal op onderdruk wordt gehouden. Door de bouw- en sloop-activiteiten echter, kan de onderdruk in de bunkerhal tijdens de bouwfase niet volledig gehandhaafd blijven. Diffuse emissies vanuit de bunkerhal zijn daarbij niet uit te sluiten.

De geuremissie van de koeltorens vindt plaats tijdens de reiniging van de torens met natrium-hypochloriet (algenverwijdering). Dit vindt 's nachts gedurende één uur per etmaal plaats.
De totale geuremissie in de bestaande situatie bedraagt 331 Mge/u.

8.5 Emissie en bronnen in de overgangssituatie

In de overgangssituatie (duur 2 à 2,5 jaar) waarin alle vijf lijnen in werking zijn, zijn bij HVC de volgende geurbronnen aanwezig: de bunkerhal, drie schoorstenen (met vijf lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker met ruimte transportband en de waterzuivering.

In tabel 2.2 van de geurrapportage is een overzicht gegeven van de geuremissie van HVC in de overgangssituatie.
De totale geuremissie in de overgangssituatie bedraagt 347 Mge/u.
In vergelijking met de huidige situatie neemt de geuremissie iets toe.

8.6 Emissie en bronnen in de voorgenomen activiteit

In de nieuwe situatie heeft HVC de volgende geurbronnen: de bunkerhal, drie schoorstenen (met drie lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker met transportband en de waterzuivering. In vergelijking met de overgangssituatie worden in de nieuwe situatie twee lijnen uit bedrijf genomen. De geur-emissie van de overige bedrijfsonderdelen zijn voor de nieuwe situatie gelijk aan de overgangs-situatie.

In tabel 2.3 van de geurrapportage wordt een overzicht gegeven van de geuremissie van HVC in de nieuwe situatie. De totale geuremissie in de nieuwe situatie bedraagt volgens HVC 221 Mge/u. Door een fout in de tabel voor de geuremissie van schoorsteen C 110 in plaats van 146 Mge/u moet dit 257 Mge/u zijn. Bij de berekeningen voor de contouren is wel de juiste emissie ingevoerd (40.684 ge/s). In vergelijking met de huidige situatie (331 Mge/u) en de overgangssituatie (347 Mge/u) neemt de geuremissie in de eindsituatie (221 Mge/u) af.

8.7 Bijzondere (voorzienbare) bedrijfssituaties

Naast de reguliere geuremissies samengevat in tabel 2.1 van de geurrapportage kan sprake zijn van (kort durende) bijzondere bedrijfssituaties, die mogelijk een invloed hebben op de geuremissie. Het betreft hier het op- en afstoken van een verbrandingsoven en de opslag van containers op Crayestein-West. HVC concludeert dat deze situaties geen significante invloed hebben op de woonomgeving.

8.8 Klachtenanalyse

Voor de klachtenanalyse is gebruikgemaakt van het klachtenoverzicht van 1 januari 2004 tot en met 31 maart 2007 zoals binnengekomen bij de klachtentelefoon van de provincie Zuid-Holland.

In deze periode zijn in totaal zeventien klachten over HVC (in feite ook op naam van Gevudo, de oude bedrijfsnaam van HVC) binnengekomen. Het merendeel van de klachten is afkomstig uit 2004 (twaalf, waarvan zeven uit Sliedrecht). Vijf klachten waren afkomstig van de nabijgelegen Baanhoekweg/golfterrein.

Uit de klachtenanalyse concluderen wij het volgende.
Niet alle klachten zijn geverifieerd. Bij verificatie is echter over het algemeen door medewerkers van de afdeling Handhaving de geur ook daadwerkelijk waargenomen en herkend als de specifieke geur afkomstig van HVC.
In de huidige bedrijfssituatie veroorzaakte HVC meerdere (2004, twaalfmaal) tot een enkele keer per jaar hinder (2005, 2006 en tot en met oktober 2007, respectievelijk vier-, een- en tweemaal). De hinder ontstaat voornamelijk door diffuse emissies uit de bunkerhal. Het niveau waarboven de klachten optreden is te verklaren met de waarden van zowel het 98- als het 99,99-percentiel namelijk 1 ge/m^3, 98-percentiel of 5 à 10 ge/m^3, 99,99-percentiel dan wel de hedonische waarde van H= -0,5 als 98-percentiel te weten 1,2 ge/m^3 voor het dichtbijgelegen deel van het golfterrein.

8.9 Geurhinderenquête

Buro Blauw heeft in 2001 gedurende acht weken een zogenaamd dagboekonderzoek naar momentaan ervaren geurhinder uitgevoerd in Sliedrecht. Uit het onderzoek komt naar voren dat geurhinder in Sliedrecht voornamelijk veroorzaakt wordt door de naast HVC gelegen Afvalberging Derde Merwedehaven. In dit onderzoek is geen geurhinder veroorzaakt door HVC gevonden.

8.10 Beschouwingen over het acceptabel hinderniveau

HVC behoort voor wat betreft de indeling naar geurproblematiek tot de zogenaamde categorie 2-bedrijven. In het kader van de vergunningprocedure dient het bedrijf zelf aan te geven welke maatregelen mogelijk zijn en welk effect daarvan verwacht mag worden. Het bevoegd bestuursorgaan toetst de aangevraagde maatregelen op basis van BBT.

In de vergunningaanvraag heeft HVC aangegeven de in de aanvraag nader gespecificeerde Beste Beschikbare Technieken toe te gaan passen. Wij zijn van mening dat dit maatregelenpakket voldoet aan BBT.

Vergelijking van de bestaande situatie met de situaties na het treffen van BBT-maatregelen inclusief de overgangssituatie en voorgenomen activiteit, illustreert verbetering van de situatie na uitvoering van genoemde maatregelen.

Uitvoering van de door HVC aangevraagde maatregelen zal ertoe leiden dat de hinder (klachten) waarvan sprake was in Sliedrecht en op het golfterrein, worden voorkomen. Alleen rondom de inrichtingsgrens van HVC kan nog sprake kan zijn van geurhinder. Wij achten dit niet onacceptabel.

8.11 Vaststelling acceptabel hinderniveau

Bij de afweging van het bevoegd gezag ten aanzien van het voorkomen van geurhinder betrekt men naast de verwachte hinder ook kosten van eventuele maatregelen, technische en organisatorische consequenties, enzovoorts. De resultante van dit afwegingsproces is de vaststelling van het acceptabel hinderniveau.

Gezien het feit dat:
- de beste beschikbare geurreducerende technieken worden aangevraagd;
- de aangevraagde geurreducerende technieken een aanzienlijke investering vergen;
- er bijna geen sprake meer is van hinder;
- de resterende hinder past binnen de doelstelling van het landelijk geurbeleid;

zijn wij van mening dat na uitvoering van de aangevraagde maatregelen een acceptabel hinderniveau bereikt wordt. De bij het acceptabel hinderniveau behorende bedrijfsomstandigheden en het maatregelenpakket ter beperking van de geuremissie ten tijde van de overgangssituatie en eindsituatie zijn onderdelen van de geurrapportage aan de vergunning gekoppeld om de uitvoering van de maatregelen te waarborgen.

Het verzoek van HVC om het geurrapport niet aan de vergunning te koppelen kunnen wij ten dele honoreren.

9.0 VEILIGHEID

9.1 Brandbeveiliging

Ten behoeve van het waarborgen van de brandveiligheid worden in deze vergunning onder meer eisen gesteld aan de aanwezigheid, de bereikbaarheid, het onderhoud en de keuring van brandbeveiligingssystemen.

Binnen de inrichting zijn verschillende blussystemen aanwezig. De blussystemen bestaan uit bluskanonnen, sprinklerinstallaties, gasblussing, haspels en handblusapparaten. De verschillende blusmiddelen zijn locatie afhankelijk geïnstalleerd binnen de inrichting en zijn door middel van de bouwvergunning kortgesloten met de brandweer.

9.2 PGS-richtlijnen

Met ingang van 1 juni 2004 is de adviesraad gevaarlijke stoffen (AGS) benoemd door het kabinet. Tevens is de Commissie Preventie van Rampen door gevaarlijke stoffen (CPR) opgeheven. De CPR bracht publicaties uit, de CPR-richtlijnen, die veelvuldig worden gebruikt bij vergunningverlening op grond van de Wet milieubeheer en binnen de werkterreinen van de arbeidsveiligheid, transportveiligheid en de brandveiligheid. De bestaande CPR-richtlijnen zijn omgezet naar de Publicatiereeks Gevaarlijke Stoffen (PGS). Het doel van deze publicaties is een overzicht te geven, op basis van actuele technieken, van de voorschriften, eisen, criteria en voorwaarden die kunnen worden toegepast door overheden bij vergunningverlening, het opstellen van algemene regels en toezicht op bedrijven die werken met gevaarlijke stoffen, waaronder tevens worden verstaan opslag en transport.
Bij de inrichting zijn de volgende PGS-richtlijnen op basis van de aanvraag van toepassing. PGS 15 voor de opslag van verpakte gevaarlijke stoffen en de PGS 30 vloeibare aardolieproducten. In de voorschriften is opgenomen aan welke voorschriften uit de PGS'en de inrichting dient te voldoen.

9.3 Registratiebesluit externe veiligheid

Uit de aanvraag blijkt dat de inrichting een hoeveelheid aan gevaarlijke stoffen heeft opgeslagen. Op de ingevulde checklist risico-inventarisatie gevaarlijk stoffen is aangegeven dat de inrichting circa 1.000 kg en 2.000 l aan verpakte gevaarlijke stoffen in emballage, 720 l aan propaan en (vloeibaar) brandbaar gas, 50 l per stuk voor oxiderend gas, 4.861 l aan gas in het gasflessendepot en aan overige gevaarlijke vloeistoffen in een bovengrondse tank of procesinstallatie 96.000 l heeft. Het Registratiebesluit externe veiligheid geeft in artikel 3, onder f aan dat het besluit van toepassing is bij 10.000 kg aan gevaarlijke stoffen in emballage per opslag. Gezien het voorgaande valt de inrichting niet onder dit besluit en is dus niet risicorelevant.

9.4 Maximale opslagcapaciteit

Om te voorkomen dat door verruiming van de grond- en hulpstoffen een veiligheidsrisico wordt gerealiseerd zijn van de aanvraag bijlage M, de tabellen M2 en M3, en van de aanvullingen bladzijden 6 en 7, tabel 2 'de binnen de inrichting aanwezig grond-, rest- en hulpstoffen' aan de vergunning verbonden. Van tabel 2 uit de aanvullingen zijn echter alleen de stoffen met een ADR-klasse aan de vergunning verbonden omdat deze een mogelijk veiligheidsrisico kunnen vormen en dus aan een maximale voorraad moeten zijn gelimiteerd. Ook de stoffen uit de tabellen M2 en M3 kunnen een veiligheidsrisico vormen en daarom is dit maximum ook gelimiteerd. Het voorgaande is in een voorschrift vastgelegd. In dat voorschrift is opgenomen dat de aangegeven maximale opslagcapaciteit niet mag worden overschreden.

10.0 INPASSING IN DE OMGEVING EN VISUELE HINDER

10.1 Inpassing

De inrichting bevindt zich op het gezoneerde industrieterrein de Staart samen met verschillende andere industrieën zoals de ziekenhuisafvalverbrander, slibverbrander en organische fijnchemie. De inrichting heeft een terrein van ongeveer 5 ha waarop alle activiteiten plaatsvinden. Voor een juiste inpassing van de uitbreiding en andere wijzigingen heeft de inrichting een architect ingehuurd en diverse impressies van de toekomstige inrichting in de MER opgenomen.

Ook is het ontwerp van de toekomstige installatie besproken met de welstandsCommissie van de gemeente Dordrecht die positief gereageerd heeft.

11.0 ENERGIE

11.1 Energie

Binnen de inrichting zijn momenteel vier verbrandingsovens aanwezig. Bij twee van deze ovens is een systeem geïnstalleerd om energie terug te winnen door de productie van stoom. De stoom wordt vervolgens omgezet in elektriciteit. De elektriciteit wordt vervolgens beschikbaar gesteld voor eigen gebruik of doorgezet aan derden. Ook kan de stoom zelf gebruikt worden of aan derden worden geleverd indien noodzakelijk.

Aangezien niet alle vier de ovens beschikken over energieterugwinning wordt niet volledig voldaan aan de BREF-afvalverbranding voor de ovens 2 en 3. Doordat echter deze ovens gaan sluiten zodra de nieuwe vijfde verbrandingsoven in werking is getreden, is het niet economisch rendabel om nog te investeren in een energieterugwininstallatie. Voor deze twee ovens wordt dit dan ook niet verlangd gezien de sluiting op korte termijn. De nieuwe vijfde lijn zal compleet voorzien zijn van een energieterugwininstallatie. De bestaande generator zal vervangen worden door een 30 MW-turbine die de capaciteit van de drie overblijvende lijnen aan kan. Ook is in het MER bijlage 12 een energiebalans weergegeven waaruit blijkt dat het energetisch rendement na de realisatie van de vijfde lijn is opgelopen van huidig 7,6% naar 16,5%. In de eindsituatie met stoomlevering aan derden wordt zelfs een rendement van 51,7% gehaald. Uit nadere informatie blijkt dat de inrichting momenteel druk in onderhandeling met derden is om de stoom te leveren om zo een duurzame bedrijfsvoering te borgen. Door de actieve houding van het bedrijf is er daarom ook voor gekozen om geen onderzoeksverplichting op te nemen in de vergunning om stoomlevering aan derden te onderzoeken.

12.0 PREVENTIE

12.1 Preventie afvalstoffen primaire ontdoeners

In hoofdstuk 13 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalpreventie, waarbij paragraaf 13.5 specifiek ingaat op de aanpak van afvalpreventie bij bedrijven. Preventie van afval is een van de hoofddoelstellingen van het afvalstoffenbeleid. Op welke wijze invulling kan worden gegeven aan preventie is beschreven in de handreiking 'Wegen naar preventie bij bedrijven' (Infomil 2005). Uitgangspunt voor alle bedrijven is dat het ontstaan van afval zoveel mogelijk moet worden voorkomen of beperkt.

Binnen de inrichting komen de volgende afvalstoffen vrij door de verbranding van afval: bodemas, vliegas, rookgasreiniging residu en filterkoek afvalwaterzuivering. Het volume van de afvalstromen is afhankelijk van de hoeveelheid verbrand afval en dus de aanlevering. Doordat de afvalstoffen restproducten zijn van de verbranding is het verbrandingsproces de belangrijkste factor in het ontstaan van de afvalstoffen. Aangezien de inrichting stuurt op een zo optimaal mogelijke verbranding en dus zorgt voor een zo laag mogelijke bodemas wordt hiermee aan het preventiecriterium voldaan.

Naast de genoemde afvalstromen komt er ook regulier bedrijfsafval vrij dat wordt gescheiden in papier, glas, kga en een overige fractie.

In hoofdstuk 14 van deel 1 van het LAP is het beleid uitgewerkt voor afvalscheiding, waarbij paragraaf 14.4 specifiek ingaat op afvalscheiding door bedrijven. Daarbij is aangegeven dat het voor bedrijfsafval niet goed mogelijk is om een limitatieve opsomming te maken van afvalstoffen die door alle bedrijven gescheiden moet worden gehouden. Bedrijven verschillen van aard en omvang veel van elkaar en er bestaat een groot aantal bedrijfsspecifieke afvalstoffen. Uitgangspunt is dat bedrijven verplicht zijn alle afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden af te geven, tenzij dat redelijkerwijs niet van hen kan worden gevergd.

Uit de aanvraag blijkt dat binnen de inrichting vrijkomende (rest)afvalstoffen en kantoorafval gescheiden worden ingezameld en verwerkt. De inrichting voldoet hiermee dan ook aan het LAP.

12.2 Preventie van watergebruik

Voor de inrichting is naast een Wm-vergunning een Wvo-vergunning aangevraagd. In de gezamenlijke aanvraag is dan ook het deel van de Wvo-vergunning aanwezig. Uit deze aanvraag blijkt dat er voor het watergebruik water aan het drinkwatersysteem (9.365 m^3/jaar) en uit de spaarbekkens (340.235 m^3/jaar) wordt onttrokken voor de bedrijfsvoering. Na gebruik van het water komt het vrij als de volgende afvalwaterstromen: huishoudelijk afvalwater (1.700 m^3/jaar), ketelspuiwater (35.040 m^3/jaar), regeneratie omharding (26.280 m^3/jaar), rookgasreiniging (122.640 m^3/jaar), slakkenwater (35.040 m^3/jaar) en overig afvalwater (58.820 m^3/jaar). Ook blijkt uit de aanvraag dat de volgende waterbesparende maatregelen zijn/worden uitgevoerd: minder spuien uit de bestaande wassers, het komen te vervallen van de koeltoren en minder water-verbruik door een andere wijze van slakkentransport (kunststofschraper).

Uit het vorenstaande blijkt dat de afvalwaterstromen fors zijn maar dat het bedrijf ook diverse maatregelen uitvoert ter vermindering van de afvalwaterstromen. Ook wordt op de afvalwater-lozing verontreinigingsheffing gerekend wat een financiële impuls geeft om het gebruik van water verder te verminderen. Door de genoemde feiten is voldoende waterbesparing gewaarborgd en is verder onderzoek niet noodzakelijk.

13.0 VERKEER EN VERVOER

13.1 Verkeer en vervoer

De vervoersstromen van de inrichting bestaan uit: afvalaanvoer met perswagens, afvalaanvoer met containerwagens, aanvoer van diverse hulpgoederen, afvoer van reststoffen, personen en licht vrachtwagenvervoer. Doordat de inrichting een afvalbrandingsinstallatie is en hierdoor afhankelijk is van de continue aanvoer van verbrandingsmateriaal en vanwege de afvoer van de verbrandingsresten is continue transport noodzakelijk. De hoeveelheid transportbewegingen is dan ook afhankelijk van de verbrandingscapaciteit en zal dus door de uitbreiding toenemen van nu circa 90 vrachtwagens naar circa 144 vrachtwagens in de eindperiode. Deze toename is meegenomen in de luchtemissieberekeningen en de geluidsrapportage en past binnen de wettelijke kaders.

De vorengenoemde toename betekent echter geen transporttoename over de weg. Doordat het transport naar Crayestein-West komt te vervallen levert het in totaal minder transportbewegingen op.

14.0 FLORA, FAUNA, NATUUR EN LANDSCHAP

14.1 Flora, fauna, natuur en landschap

De inrichting is nabij (circa 700 m) het Natura 2000-gebied de Biesbosch gelegen. Dit gebied is ook aangewezen als Vogel- en Habitatrichtlijngebied en heeft daarmee ook een Europese beschermingsstatus. Gezien het feit dat de inrichting dichtbij het gebied ligt is er een onderzoek uitgevoerd naar de effecten van de uitbreiding op het gebied. Dit onderzoek maakt onderdeel uit van het MER.

Naar aanleiding van het onderzoek is er op basis van de Natuurbeschermingswet 1998 een conceptaanvraag voor een natuurbeschermingsvergunning ingediend bij de provincie Noord-Brabant. De provincie Noord-Brabant heeft vervolgens bepaald dat geen vergunning in het kader van de Natuurbeschermingswet 1998 is vereist aangezien het gaat om het zogenoemde 'bestaand gebruik' en dat de emissievrachten lager worden ten opzichte van de verleende vergunning in 1998.

Uit de conclusies van het uitgevoerde onderzoek (bijlage bij het MER) blijkt dat de uitbreiding van de inrichting leidt tot een bijdrage van minder dan 1% (6 mol nitraat, 9 mol ammoniak en 1,7 mol sulfaat per hectare per jaar) aan de depositie ten opzichte van de achtergronddepositiewaarden voor de componenten nitraat en ammoniak als stikstofverbindingen (1.500 tot 2.000 mol per hectare per jaar) en sulfaat voor zwavelverbindingen (390 mol per hectare per jaar). Deze minder dan 1% geldt voor de hoogste verbrandingscapaciteit in de overgangsfase. Aangezien de verbrandingscapaciteit in de uiteindelijke fase lager is dan de overgangsfase kan worden gesteld dat de bijdrage aan extra depositie verwaarloosbaar klein is en geen verslechtering zal opleveren van de bestaande situatie. Dit betekent dat er geen verslechtering zal optreden van het aangewezen Habitatrichtlijngebied.

15.0 BIBOB

15.1 BIBOB

Op 1 juli 2003 is de Wet Bibob (Bevordering Integriteitsbeoordelingen door het openbaar bestuur) in werking getreden. Deze wet geeft het bevoegd gezag een extra weigerings- of intrekkingsgrond bij het verlenen van vergunningen. Om te kunnen weigeren of intrekken dient het gevaar te bestaan dat met of onder de paraplu van de vergunning strafbare feiten gepleegd zullen worden of dat uit strafbare feiten verkregen gelden benut zullen worden. Het bevoegd gezag dient in eerste instantie zelf onderzoek te verrichten naar de vraag of dit gevaar bij een bepaalde inrichting bestaat.

Gedeputeerde Staten hebben ter uitvoering van de Wet Bibob beleid vastgesteld. Op basis daarvan worden alle bedrijven in de afvalbranche gescreend. Alle bedrijven in de afvalbranche zijn daarom verplicht om extra gegevens betreffende bedrijfsvoering en financiering aan te leveren bij de aanvraag om een milieuvergunning.

Wij hebben, in het kader van de Wet Bibob, de aangeleverde stukken (ontvangen op 18 december 2007) met betrekking tot de bedrijfsvoering en de financiering getoetst.

In het onderhavige geval heeft in het kader van de Wet Bibob een toets plaatsgevonden van door aanvrager aangeleverde stukken betreffende de bedrijfsvoering en de financiering van het bedrijf. Naar aanleiding van deze toets hebben wij geen aanleiding gezien om nader advies in te winnen bij het bureau BIBOB van het Ministerie van Justitie.

16.0 FINANCIËLE ZEKERHEID

16.1 Financiële zekerheid

Op 1 mei 2003 is het Besluit financiële zekerheid milieubeheer in werking getreden. Doel ervan is om te voorkomen dat de overheid of derden opdraaien voor de kosten van bodemverontreiniging of het verwijderen van opgeslagen afvalstoffen in plaats van de veroorzaker. Gemeenten en provincies kunnen op grond van het besluit in bepaalde gevallen financiële zekerheid verlangen van bedrijven. Zo wordt de garantie verkregen dat een bedrijf gedekt is voor de schade aan de bodem (bodemverontreiniging) die de inrichting veroorzaakt dan wel voldoende geld heeft voor de verwijdering van opgeslagen afvalstoffen.

Het besluit sluit aan bij het beginsel de vervuiler betaalt en helpt voorkomen dat het bevoegd gezag of een derde met de schade blijft zitten als gevolg van bijvoorbeeld een faillissement. Daarnaast mag worden verwacht dat de preventie zal worden versterkt (betere preventie leidt tot lagere verzekeringspremies; een verzekeraar zal periodiek inspecteren en dergelijke). Het besluit legitimeert het bevoegd gezag om bedrijven die achterblijven, dat wil zeggen die niet al vrijwillig voldoende zekerheden stellen, tot bepaalde zekerheden te verplichten.

De inrichting is een dochtermaatschappij van de HVC B.V. HVC Dordrecht is door middel van een aandelenverdeling grotendeels in het bezit van de omringende gemeenten die hun huisvuil ter verwerking aanbieden. Doordat de inrichting een onderdeel is van een groter concern, de aandelen in handen zijn van overheidsinstellingen, en verwerking plaatsvindt van niet-gevaarlijk afval vinden wij het stellen van een financiële zekerheid niet noodzakelijk. Daarnaast wordt eventuele bodemverontreiniging voorkomen door de aanwezigheid van de vloeistofdichte vloeren waarop het afval wordt opgeslagen en is de Nederlandse richtlijn bodembescherming van toepassing. Ook zal bij een eventueel faillissement van de inrichting het overblijvende afval ofwel opgebrand kunnen worden en anders afgevoerd kunnen worden naar een andere verbrandingsinstallatie.

17.0 ADVIEZEN EN ZIENSWIJZE

17.1 Adviezen en zienswijze MER

Ten aanzien van het MER zijn in of na de ter inzage periode van 8 oktober 2007 tot en met 19 november 2007 geen zienswijzen of adviezen van derden ontvangen.

17.2 Adviezen en zienswijzen aanvraag en ontwerpbesluit

Naar aanleiding van de aanvraag en het ontwerpbesluit zijn geen adviezen uitgebracht, noch zijn zienswijzen binnengekomen.

18.0 EINDCONCLUSIE

18.1 Eindconclusie

Gelet op vorenstaande overwegingen bestaat er voor ons geen aanleiding de gevraagde vergunning in het belang van de bescherming van het milieu te weigeren. Aan de vergunning zijn voorschriften verbonden die bescherming bieden tegen de nadelige gevolgen voor het milieu.

19.0 BESLUIT

Besluit

Gelet op het voorgaande en de wettelijke bepalingen van de Wm en de Awb hebben wij besloten:

I. Aan HVC afvalcentrale Dordrecht een vergunning te verlenen als bedoeld in artikel 8.4 van de Wet milieubeheer voor: de verbranding van niet-gevaarlijke stoffen.

II. De volgende onderdelen van de aanvraag/MER met ontvangstdatum 4 mei 2007 en aanvullingen met ontvangstdatum 17 augustus 2007 deel uit te laten maken van deze vergunning, tenzij de voorschriften anders bepalen:
- Van het akoestisch onderzoek (nr. M+P.KBAI.07.01.1) dient deel uit te maken van de vergunning: paragraaf 2.3 en hoofdstuk 5 en van de aanvulling.
- Van de geurrapportage (nr. BL2007.3754.05.), hoofdstukken 2.3 'overgangs-situatie'en 2.4 'nieuwe situatie'.
- Van de aanvraag bladzijde 16 en van de aanvullingen bladzijden 4 en 5 met betrekking tot het meten, registreren en monsterlocatie.
- Van de aanvraag bijlage M, tabellen M2 en M3, en van de aanvullingen bladzijden 6 en 7, tabel 2 De binnen de inrichting aanwezig grond-, rest- en hulpstoffen. Met uitzondering van de stoffen in tabel 2 waarvoor geen ADR-klasse geldt.

III. Dat met toepassing van artikel 8.16, sub c van de Wm de voorschriften onder 5: bodem één jaar van kracht blijven nadat deze vergunning haar gelding heeft verloren, of zoveel eerder als aan de gestelde voorschriften is voldaan.

IV. Met toepassing van artikel 8.18, tweede lid van de Wm de termijn van drie jaar voor het oprichten van de vijfde verbrandingslijn te verlengen naar vijf jaar in verband met de duur van de bouw en de garantieperiode.

V. De vergunning van Crayestein-West met kenmerk DGWM/2004/21990 die in werking is getreden op 30 november 2005 deels in te trekken voor het gedeelte van de percelen sectie R, nrs. 6549 en 3003 bekend bij de gemeente Dordrecht dat wordt gebruikt voor de activiteiten van HVC Dordrecht en binnen haar inrichtingsgrens is gelegen.

VI. Aan dit besluit de hierna vermelde voorschriften te verbinden.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

VOORSCHRIFTEN

1. ALGEMEEN

1. De jaarlijkse verbrandingscapaciteit van de inrichting mag niet meer bedragen dan de onderstaande hoeveelheden:

Basissituatie lijnen 1, 2, 3, 4	Overgangssituatie lijnen 1, 2, 3, 4, 5	Eindsituatie lijnen 1, 4, 5
240.000 ton/jaar	503.000 ton/jaar	396.000 ton/jaar

2. De nominale verbrandingscapaciteit bedraagt maximaal:

Basissituatie lijnen 1, 2, 3, 4	Overgangssituatie lijnen 1, 2, 3, 4, 5	Eindsituatie lijnen 1, 4, 5
28 ton/uur	58 ton/uur	46 ton/uur

3. De inrichting moet schoon worden gehouden en in goede staat van onderhoud verkeren.

4. De inrichting mag niet toegankelijk zijn voor onbevoegden. Binnen de openingstijden mogen anderen dan het personeel van de inrichting uitsluitend onder toezicht in de inrichting aanwezig zijn.

5. Het aantrekken van insecten, knaagdieren en ongedierte moet worden voorkomen. Zo vaak de omstandigheden daartoe aanleiding geven, moet doelmatige bestrijding van insecten, knaagdieren en ander ongedierte plaatsvinden.

6. Degene die de inrichting drijft is verplicht aan alle in de inrichting werkzame personen, inclusief binnen de inrichting werkzaam zijnde derden, een schriftelijke instructie te verstrekken. Het doel van de instructie is gedragingen hunnerzijds uit te sluiten die het gevolg zouden kunnen hebben dat de inrichting niet overeenkomstig de vergunning en haar voorschriften in werking is. Een zodanige instructie behoort aan een daartoe aangewezen ambtenaar op diens verzoek te worden getoond. Er moet toezicht worden gehouden op het naleven van deze instructie.

7. Installaties of onderdelen van installaties welke definitief buiten bedrijf zijn gesteld, moeten binnen één maand na uitgebruikname worden verwijderd.

8. In geval van een bedrijfsbeëindiging moeten alle in de inrichting aanwezige afvalstoffen c.q. gevaarlijke (afval)stoffen volgens de hierop van toepassing zijnde wet- en regelgeving worden afgevoerd.

9. Onderhoudswerkzaamheden, waarvan redelijkerwijs moet worden aangenomen, dat deze buiten de inrichting nadelige gevolgen voor het milieu kunnen veroorzaken, dan wel dat hiervan in de omgeving meer nadelige gevolgen voor het milieu worden ondervonden dan uit de normale bedrijfsvoering voortvloeit moeten ten minste zeven dagen voor de aanvang van de uitvoering aan het bevoegd gezag worden gemeld.

10. Klachten van derden/ bevoegd gezag en de actie die door de vergunninghouder is ondernomen om de bron van de klachten te onderzoeken en eventueel weg te nemen, moeten worden geregistreerd.

11. Binnen de inrichting dient een meet- en registratiesysteem aanwezig te zijn voor de in de vergunning opgenomen emissienormen en de in de voorschriften bepaalde keuringsregimes of richtlijnen.
    Dit systeem dient minimaal te bestaan uit:
    a. de methode en de frequentie van de uitgevoerde metingen en keuringen;
    b. de resultaten van de uitgevoerde metingen en keuringen;
    c. de wijze van berekening van bepaalde emissievrachten;
    d. de wijze waarop de kwaliteit van de metingen wordt geborgd.

12. De vergunninghouder dient het bij de aanvraag gevoegde meet- en registratiesysteem (bladzijde 16 van de aanvraag en bladzijden 4 en 5 van de aanvullingen op de aanvraag) in acht te nemen. Indien er door omstandigheden afgeweken wordt van het ingediende systeem dient dit vooraf schriftelijk te worden aangedragen bij Gedeputeerde Staten en dient schriftelijke goedkeuring te worden gevraagd.

13. De vergunninghouder moet alle geregistreerde gegevens ten minste vijf jaar bewaren. De gegevens dienen te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag te worden getoond.

14. De vergunninghouder dient de metingen voor de schoorsteen emissie uit te voeren op de aangegeven locatie in de aanvraag bladzijde 16 en aanvullingen bladzijden 4 en 5 (op 25 m hoogte gelegen meetbordes). Indien er door omstandigheden afgeweken wordt van deze meetlocatie dient dit vooraf schriftelijk te worden aangedragen bij Gedeputeerde Staten en dient schriftelijke goedkeuring te worden gevraagd.

15. De opslag van gevaarlijke stoffen en gasflessen dient aan de voorschriften uit de volgende hoofdstukken uit de PGS 15 te voldoen: 3, 5, 6 en 8.

16. De opslag van vloeibare aardolieproducten dient aan de voorschriften uit de volgende paragrafen en subparagrafen uit de PGS 30 te voldoen: 4.1, 4.2, 4.3, 4.4, 4.5, 4.6, 4.8 en 4.9 indien zover van toepassing.

17. De in de aanvraag bijlage M, de tabellen M2 en M3, en van de aanvullingen bladzijden 6 en 7, tabel 2 'de binnen de inrichting aanwezig grond-, rest- en hulpstoffen' genoemde maximale opslagcapaciteit mag niet worden overschreden. Deze maximale opslagcapaciteit geldt niet voor stoffen uit tabel 2 die niet onder een ADR-klasse vallen.

18. Het lossen en laden van gevaarlijke stoffen in tanks moet zodanig plaatsvinden dat de risico's voor de omgeving aanvaardbaar blijven. Om dit te waarborgen moeten de volgende voorzieningen aanwezig zijn en gebruikt worden:
    - overvulbeveiliging;
    - noodstop;
    - wegrijbeveiliging;
    - aarding (ter voorkoming van statische oplading).

19. Daarnaast moeten de werkzaamheden die in het kader van het laden en lossen van gevaarlijke stoffen in tanks plaatsvinden in een procedure zijn vastgelegd, waarin tenminste de onderstaande aandachtspunten zijn verwerkt:
    - de eisen ten aanzien van het te beladen c.q. te lossen stof;
    - de eisen ter voorkoming van statische oplading;
    - het toezicht c.q. de verantwoordelijkheid tijdens de werkzaamheden;
    - het gebruik van veiligheidsvoorzieningen;
    - de afvoer en de verwerking van opgevangen gemorst product (aftap- en lekvloeistof);
    - de wijze waarop de verspreiding van luchtverontreinigende stoffen wordt beperkt;
    - de bescherming van de laad-/losplaats tegen aanrijdingen;
    - de getroffen voorzieningen tegen het onbedoeld verplaatsen van het voertuig.

    Deze procedures moeten op de inrichting aanwezig zijn, moeten worden gehanteerd en moeten te allen tijde op verzoek van controlerende ambtenaren van het bevoegd gezag kunnen worden getoond.

20. Het bevoegd gezag dient schriftelijk in kennis te worden gesteld van startdatum in gebruik name vijfde lijn. Twee en een halfjaar na de in gebruik name/opstarten van de nieuwe vijfde verbrandingslijn dienen de verbrandingslijnen twee en drie en de natte koeltoren (procesinstallaties) binnen één maand na het verlopen van deze periode te worden gesloten en afgebroken.

21. Binnen één jaar na de in werking treden van deze beschikking dient een kostenbaten-analyse te worden uitgevoerd volgens de Bref Cross-media en economics en voor schriftelijke goedkeuring te worden overgelegd aan het bevoegd gezag met betrekking tot de installatie van steunbranders in de verbrandingslijnen één en vier zoals bedoeld in voor-schrift 3.3 uit het Besluit verbranden afvalstoffen.

22. De verbrandingslijnen één en vier dienen te worden uitgerust met steunbranders zoals bedoeld in voorschrift 3.3 uit het Besluit verbranden afvalstoffen zodra de verbrandings-lijnen twee en drie zijn gesloopt. Aan dit voorschrift hoeft niet te worden voldaan indien uit de schriftelijke reactie van het bevoegd gezag op de kostenbatenanalyse blijkt dat de installatie niet economisch rendabel wordt gevonden en expliciet wordt vermeld dat installatie niet noodzakelijk is.

23. Indien er onderhoud wordt uitgevoerd aan een Rookgasreinigingsinstallatie mag dit onderhoud geen effect hebben op de werking van de Rookgasreinigingsinstallatie. Indien onderhoud mogelijke effecten heeft dient de verbranding te worden gestopt en dienen alle rookgassen behandeld te zijn voordat de Rookgasreinigingsinstallatie in onderhoud gaat. Van voorstaande onderhoudswerkzaamheden dient het bevoegd gezag twee weken vooraf schriftelijk op de hoogte te zijn gesteld.

24. De lucht/rookgassen afkomstig van het verbrandingsproces dienen te worden behandeld in een goed werkende rookgasreinigingsinstallatie.

2. INSTRUCTIE EN TOEZICHT

1. Bij een opslagplaats/tank voor gevaarlijke stoffen moet een duidelijk leesbare instructie zijn aangebracht over de te nemen maatregelen in het geval van calamiteiten. Deze instructie moet de namen, telefoonnummers en faxnummers bevatten van instanties en personen waarmee in het geval van calamiteiten contact opgenomen moet worden.

2. De vergunninghouder is verplicht een of meerdere personen aan te wijzen die in het bijzonder belast is (zijn) met het toezicht op de naleving van hetgeen in deze vergunning is bepaald en met wie in spoedgevallen overleg kan worden gevoerd.

3. De vergunninghouder stelt binnen veertien dagen na het in werking treden van de vergunning het bevoegd gezag schriftelijk op de hoogte van de naam, het adres en het telefoonnummer van degene(n) die daarvoor is (zijn) aangewezen. Wanneer wijzigingen optreden in de gegevens van de bedoelde personen, moet dit vooraf onder vermelding van de wijzigingsdatum schriftelijk worden gemeld.

3. AFVALSTOFFEN

1. Vergunninghouder dient in ieder geval te allen tijde de volgende afvalstoffen te scheiden, gescheiden te houden en gescheiden aan te bieden dan wel zelf af te voeren:
   - gevaarlijke afvalstoffen;
   - bodemassen;
   - vliegas;
   - eigen bedrijfs/kantoorafval.

2. De op- en overslag en het transport van afvalstoffen moet zodanig plaatsvinden dat zich geen afval in of buiten de inrichting kan verspreiden. Mocht onverhoopt toch verontreiniging van het openbaar terrein rond de inrichting plaatsvinden, dan moeten direct maatregelen worden getroffen om deze verontreiniging te verwijderen.

3. Gemorste gevaarlijke afvalstoffen moeten direct worden opgeruimd en worden opgeslagen in een daarvoor bestemde container van doelmatig materiaal of in daarvoor bestemde doelmatige emballage.

4. In de inrichting moet nabij de opslag van (vloeibaar) gevaarlijk afval, voor de aard van de opgeslagen stoffen geschikt materiaal aanwezig zijn om gemorste of gelekte stoffen te neutraliseren, indien nodig te absorberen en op te nemen.

5. Binnen de inrichtingen mogen geen andere stoffen worden geaccepteerd dan wel verwerkt dan in de onderstaande tabel aangegeven:

Euralcode	Omschrijving afvalstof per hoofd/ subgroep van de Europese afvalstoffenlijst
02 01 03	Afval van plantaardige weefsels
02 03 04	Voor consumptie of verwerking ongeschikt materiaal
18 01 04	Afval waarvan de inzameling en verwijdering niet zijn onderworpen aan speciale richtlijnen teneinde infectie te voorkomen
19 12 12	Niet onder 19 11 12 vallend afval van mechanische afvalverwerking
20 01 01	Papier en karton
20 01 10	Kleding
20 01 11	Textiel
20 01 38	Niet onder 20 01 37 vallend hout
20 03 01	Gemengd stedelijk afval
20 03 02	Marktafval
20 03 03	Veegvuil
20 03 99	Niet elders genoemd stedelijk afval

6. De vergunninghouder dient te allen tijde te handelen conform het bij de aanvraag gevoegde A&V-beleid en de AO/IC inclusief (voor zover van toepassing) de goedgekeurde aanvullingen.

7. Alvorens wijzigingen van de procedure voor acceptatie, registratie of controle, worden toegepast dienen zij (ter bepaling van de procedure die in relatie tot de aard van de wijziging is vereist) schriftelijk aan Gedeputeerde Staten te worden voorgelegd. In het voornemen tot wijziging dient het volgende aangegeven te worden:
   - de reden tot wijziging;
   - de aard van de wijziging;
   - de gevolgen van de wijziging voor andere onderdelen van het A&V-beleid en de AO/IC;
   - de datum waarop vergunninghouder de wijziging wil invoeren.

8. Indien bij de controle van aangevoerde afvalstoffen blijkt dat deze niet mogen worden geaccepteerd, dienen deze afvalstoffen door vergunninghouder te worden geweigerd of te worden afgevoerd naar een inrichting die beschikt over de vereiste vergunning(en).

9. In de inrichting moet een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle aangevoerde (afval)stoffen en van alle aangevoerde stoffen die bij de be- of verwerking van afvalstoffen worden gebruikt het volgende moet worden vermeld:
   - de datum van aanvoer;
   - de aangevoerde hoeveelheid (kg);

- de naam en het adres van de locatie van herkomst;
- de naam en adres van de ontdoener;
- de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
- de Euralcode (indien van toepassing);
- het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

In afwijking van het gestelde in dit voorschrift dienen de naam en het adres van de locatie van herkomst en van de ontdoener niet in het registratiesysteem te worden opgenomen indien er sprake is van route-inzameling zoals bedoeld in het Besluit melden bedrijfs-afvalstoffen en gevaarlijk afvalstoffen.

10. In de inrichting moet eveneens een registratiesysteem aanwezig zijn, waarin van alle afgevoerde (afval)stoffen die bij de be- of verwerking zijn ontstaan het volgende moet worden vermeld:
    - de datum van afvoer;
    - de afgevoerde hoeveelheid (kg);
    - de afvoerbestemming;
    - de naam en het adres van de afnemer;
    - de gebruikelijke benaming van de (afval)stoffen;
    - de Euralcode (indien van toepassing);
    - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

11. Van de reeds ingewogen afvalstoffen die op grond van een acceptatievoorschrift van deze vergunning niet mogen worden geaccepteerd dient een registratie bijgehouden te worden waarin staat vermeld:
    - de datum van aanvoer;
    - de aangeboden hoeveelheid (kg);
    - de naam en het adres van plaats herkomst;
    - de reden waarom de afvalstoffen niet mogen worden geaccepteerd;
    - de Euralcode (indien van toepassing);
    - het afvalstroomnummer (indien van toepassing).

12. Ten behoeve van de registratie als bedoeld in deze paragraaf dient een registratiepost aanwezig te zijn. De hoeveelheden die op grond van dit hoofdstuk moeten worden geregistreerd dienen te worden bepaald door middel van een op de inrichting aanwezige gecertificeerde weegvoorziening. De weegvoorziening(en) waarvan gebruik wordt gemaakt moet(en) overeenkomstig de daarvoor geldende voorschriften van het Nederlands Meet-instituut zijn geijkt. Op aanvraag dienen geldige certificaten van weegvoorziening(en) aan het bevoegd gezag ter inzage te worden gegeven.

13. Er dient een sluitend verband te bestaan tussen de (afval)stoffenregistratie als bedoeld in deze paragraaf en de financiële administratie.

4. AFVALWATER

1. Bedrijfsafvalwater mag uitsluitend in een openbaar riool worden gebracht, als door de samenstelling, eigenschappen of hoeveelheid ervan:
   - de doelmatige werking niet wordt belemmerd van een openbaar riool of de bij een zodanig openbaar riool behorende apparatuur;
   - de verwerking niet wordt belemmerd van slib, verwijderd uit een openbaar riool.

2. Alle te lozen bedrijfsafvalwaterstromen op het openbaar riool moeten aan de volgende eisen voldoen:
   - de temperatuur in enig steekmonster mag niet hoger zijn dan 30 °C, bepaald volgens NEN 6414 (1988);
   - de zuurgraad in enig steekmonster, uitgedrukt in pH-eenheden, mag niet lager dan 6,5 en niet hoger dan 10 zijn in een etmaalmonster en steekmonster, bepaald volgens NEN 6411 (1981).

3. De volgende stoffen mogen niet worden geloosd:
   - stoffen die brand- en explosiegevaar kunnen veroorzaken;
   - stoffen die stankoverlast buiten de inrichting kunnen veroorzaken;
   - stoffen die verstopping of beschadiging van een openbaar riool of van de daaraan verbonden installaties kunnen veroorzaken;
   - grove afvalstoffen en snel bezinkende afvalstoffen.

5. BODEM

1. De bodemrisico's moeten door het treffen van doelmatige maatregelen en voorzieningen voldoen aan bodemrisicocategorie A zoals gedefinieerd in de NRB uitgezonderd de bedrijfsriolering welke aan emissiescore 2 mag voldoen.

2. Voor vloeistofdichte voorzieningen zoals genoemd in de aanvraag dient een geldige PBV-Verklaring Vloeistofdichte Voorziening aanwezig te zijn. Op verzoek dient deze verklaring aan het bevoegd gezag te worden overgelegd.

3. Een vloeistofdichte lekbak moet, indien het (licht) ontvlambare vloeistoffen betreft, de gehele inhoud van de totale hoeveelheid opgeslagen vloeistoffen kunnen bevatten. In de overige gevallen moet de bak een inhoud hebben van ten minste de grootste verpakkingseenheid vermeerderd met 10% van de inhoud van de overige emballage.

4. Vergunninghouder dient aan het bevoegd gezag binnen zes maanden na het van kracht worden van deze vergunning voor de bedrijfsriolering een beheersprogramma over te leggen waarin is beschreven op welke wijze de bedrijfsriolering wordt beheerd en geïnspecteerd. Hierbij dient het CUR-rapport 2001-3 'Beheer bedrijfsriolering bodembescherming' te worden gehanteerd.

5. Ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem als referentiesituatie dient uiterlijk zes maanden na het in werking treden van deze vergunning een update van het bestaande nulsituatieonderzoek te zijn uitgevoerd. De resultaten dienen uiterlijk negen maanden na het in werking treden van deze vergunning aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd. Het onderzoek dient betrekking te hebben op plaatsen binnen de inrichting waar bodembelasting zou kunnen ontstaan en te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB (Bodemsanering bedrijfsterreinen) of een andere gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag.

6. Bij beëindiging van een bodembedreigende activiteit dient ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem een bodembelastingonderzoek naar de eindsituatie te zijn uitgevoerd. Het onderzoek dient te worden uitgevoerd conform het protocol Bodemonderzoek Milieuvergunningen en BSB of conform een daaraan gelijkwaardige onderzoeksstrategie uit de NEN 5740. De opzet van het onderzoek dient alvorens tot uitvoering wordt overgegaan, te zijn overgelegd aan het bevoegd gezag. De resultaten van het onderzoek dienen uiterlijk drie maanden na het uitvoeren van het onderzoek aan het bevoegd gezag te zijn overgelegd.

7. Het eindonderzoek moet worden verricht op die locaties van de inrichting die bij het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek relevant zijn gebleken en op alle overige locaties in de inrichting waar bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Monsterneming moet direct na beëindiging van de activiteiten plaatsvinden. Monsterneming en analyse van de monsters dient te zijn uitgevoerd conform NEN 5740. Ter plaatse van de tijdens het nulsituatieonderzoek en een eventueel (laatste) herhalingsonderzoek onderzochte locaties moet het eindsituatieonderzoek dezelfde opzet en intensiteit hebben als het herhalingsonderzoek.

8. Indien uit monitoring of anderszins blijkt dat de bodem (grond en/of grondwater) is verontreinigd kan het bevoegd gezag binnen zes maanden na ontvangst van de resultaten van het onderzoek, onderscheidenlijk het bij dit gezag op andere wijze bekend worden van de verontreiniging, verlangen dat de eerder vastgestelde nulsituatie van de bodemkwaliteit wordt hersteld.

9. Indien de Wet bodembescherming niet van toepassing is op de wijze van saneren dient sanering plaats te vinden conform door het bevoegd gezag te stellen nadere eisen.

10. Vergunninghouder dient lekkages te verhelpen en morsingen op te ruimen ongeacht de zwaarte van de getroffen bodembeschermende voorzieningen (good housekeeping).

11. Gemorste bodembedreigende vloeistoffen als oliën, vetten en chemicaliën moeten direct worden opgeruimd. Hiertoe moeten absorptiemateriaal en neutraliserende stoffen in voldoende mate en gebruiksgereed aanwezig zijn. Gebruikte adsorptie- of neutralisatiemiddelen moeten worden bewaard en afgevoerd als gevaarlijk afval.

12. Wijzigingen aan het geohydrologisch beheerssysteem zoals dat aanwezig is op het voormalige terrein van de stortplaats Crayestein-West, mogen niet eerder worden doorgevoerd dan nadat wij een door de vergunninghouder ingediend plan hiertoe schriftelijk hebben goedgekeurd.

6. BRANDVEILIGHEID

1. Blusmiddelen moeten voor eenieder duidelijk zichtbaar en gemakkelijk bereikbaar zijn, voor direct gebruik gereed zijn en in goede staat van onderhoud verkeren.

2. In de buitenlucht aanwezige brandblusmiddelen moeten doelmatig tegen weersinvloeden zijn beschermd.

3. Brandblusmiddelen, waaronder slanghaspels, moeten ieder kalenderjaar op deugdelijkheid zijn gecontroleerd en in orde zijn bevonden. Slanghaspels moeten voldoen aan NEN-EN 671 deel 1. Het onderhoud van draagbare blustoestellen moet overeenkomstig NEN 2559 en ISO 11602-2 plaatsvinden. Het onderhoud van slanghaspels moet overeenkomstig NEN-EN 671 deel 3 plaatsvinden. Onderhoud en inspectie moeten plaatsvinden door bedrijven die beschikken over een REOB-erkenning. Na inspectie moeten blusmiddelen en slanghaspels worden voorzien van een label of sticker met datum. Draagbare blustoestellen moeten bovendien worden voorzien van een zegel.

4. Een leiding voor de aanvoer van bluswater moet tegen bevriezen zijn beschermd.

5. De in de inrichting aanwezige sprinklerinstallatie moet zijn ontworpen volgens het voorschrift voor de Automatische Sprinklerinstallaties (VAS), uitgegeven door het CCV. Het basisdocument brandbeveiliging moet zijn opgesteld door een door het LPCB erkende inspectie-instelling en goedgekeurd zijn door het bevoegd gezag. De installatie moet zijn uitgevoerd overeenkomstig dit goedgekeurde basisdocument brandbeveiliging.

6. De aanleg en het onderhoud van een sprinklerinstallatie moeten plaatsvinden door een door het NCP erkende sprinklerinstallateur.

7. Een sprinklerinstallatie moet jaarlijks door een door het NCP erkende inspectie-instelling op deugdelijkheid worden gecontroleerd en in orde zijn bevonden. Een certificaat waaruit blijkt dat de installatie in orde is bevonden dient opgenomen te zijn in het registratiesysteem.

8. De in de inrichting aanwezige gasblusinstallaties en bluskannonen dienen door een erkende instantie op deugdelijkheid te worden gecontroleerd en in orde zijn bevonden. Een certificaat waaruit blijkt dat de installaties in orde zijn bevonden dient opgenomen te zijn in het registratiesysteem.

7. ENERGIE

1. Het jaarlijks energieverbruik (elektriciteit, gas en water) moet worden geregistreerd.

2. Jaarlijks moet onderhoud worden uitgevoerd aan de verwarmingsinstallatie. Ten minste eenmaal per jaar moet, met het oog op een optimale verbranding in de installatie, een beoordeling worden uitgevoerd van de noodzakelijke afstelling en staat van onderhoud. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties moeten geschieden door een bedrijf dat is gecertificeerd volgens de certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stookinstallaties, of over gelijkwaardige deskundigheid beschikt. Meetrapporten en verdere rapportage van het onderhoud moeten worden opgenomen in het registratiesysteem.

3. Jaarlijks moet onderhoud worden uitgevoerd aan de stoominstallatie. Ten minste eenmaal per twee jaar moet, een beoordeling worden uitgevoerd van de noodzakelijke afstelling en staat van onderhoud. Beoordeling, afstelling, onderhoud en reparaties moeten geschieden door een bedrijf dat is gecertificeerd volgens de certificatieregeling voor het uitvoeren van onderhoud en inspecties aan stoominstallaties, of over gelijkwaardige deskundigheid beschikt. Meetrapporten en verdere rapportage van het onderhoud moeten worden opgenomen in het registratiesysteem.

8. GELUID

1. Het langtijdgemiddelde beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ mag ter hoogte van de hierna genoemde locaties op een beoordelingshoogte van 5 m de aangegeven waarden niet overschrijden.

Nr. [1]	Locatie	Langtijdgemiddeld beoordelingsniveau $L_{Ar,LT}$ in dB(A) over de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
V1 (S31)	woningen Wielingenweg Dordrecht	33	28	28
V2 (S32)	woningen Baanhoek Sliedrecht	35	31	31
V7	vergunningpunt watersportvereniging	52	44	44
V8	vergunningpunt Crayestein		35	35

1) De nummers verwijzen naar de rekenpunten uit het akoestisch rapport M+P, nr. KBAI07.01.2 van 25 april 2007; tussen haakjes de aanduidingen in het zonebewakingsmodel.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

2. Het maximale geluidsniveau L_{Amax} mag ter hoogte van de hierna genoemde locaties op een beoordelingshoogte van 5 m de aangegeven waarden niet overschrijden.

Nr. [1]	Locatie	Maximale geluidsniveau L_{Amax} in dB(A) in de periode tussen		
		07.00-19.00 uur	19.00-23.00 uur	23.00-07.00 uur
V1 (S31)	woningen Wielingenweg Dordrecht	43	38	38
V2 (S32)	woningen Baanhoek Sliedrecht	45	41	41
V7	vergunningpunt watersportvereniging	62	54	54
V8	vergunningpunt Crayestein	47	45	45

1) De nummers verwijzen naar de rekenpunten uit het akoestisch rapport M+P, nr. KBAI07.01.2 van 25 april 2007; tussen haakjes de aanduidingen in het zonebewakingsmodel.

3. Binnen acht weken na het in werking brengen van de vijfde verbrandingslijn dienen de geluidsemissie en -immissie te worden bepaald en te worden getoetst aan voorgaande voorschriften. De resultaten hiervan dienen binnen die termijn schriftelijk aan ons te zijn gerapporteerd.

4. De Handleiding meten en rekenen industrielawaai uit 1999 is van toepassing bij het bepalen van de in voorgaande voorschriften toegestane waarden.

9. LUCHT

1. De emissies uit de rookgasreinigingsinstallaties (RGR) A+B+C voor de lijnen een tot en met vijf mogen de onderstaande waarden in de tabel niet overschrijden.

Component	emissies RGR A +RGR B		emissies RGR C	
	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3
Totaal stof	3	1,5	3	1,5
Zoutzuur	8	5	8	3
waterstoffluoride	0,5[a]	0,2	0,5[a]	0,2
Zwaveldioxiden	20	5	20	5
Stikstofoxiden	200[c]	70[c]	200[c]	70[c]
Totaal organische componenten	10[c]	10[c]	10[c]	10[c]
kwik	0,01[a]	0,005	0,01[a]	0,005
Som cadmium en thallium	0,02[a]	-	0,02[a]	-
Som metalen	0,05[a]	-	0,05[a]	-
Dioxines en furanen	0,05[a,b]	-	0,05[a,b]	-
ammoniak	5	-	5	-

RGR: Rookgasreinigingsinstallatie
a: bemonsteringstijd in plaats van daggemiddelde
b: ng/m^3
c: waarde conform Bva

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

Component	Emissies RGR A +RGR B		Emissies RGR C	
	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3	Maximaal dag-gemiddelde waarde mg/m^3	Maximaal jaar-gemiddelde mg/m^3
Koolmonoxide*	50[c]	40	30	-
Koolmonoxide**	30	-	30	-

c: waarde conform Bva

* Emissiewaarde voor de opstartfase en afstookfase van het proces verbranding afvalstoffen.

** Emissiewaarde voor het continu verbrandingsproces.

2. De controle emissiemetingen en de bijbehorende frequentie dienen te worden uitgevoerd zoals vermeld in het Besluit verbranden afvalstoffen. Voor de component ammoniak dient voor de controle en frequentie, de methodiek overeenkomstig het gestelde in het Besluit verbranden afvalstoffen te worden toegepast.

3. De verblijftijd, de minimumtemperatuur en het zuurstofgehalte van de rookgassen van de nieuwe vijfde verbrandingslijn moeten op passende wijze worden gecontroleerd:
   a. binnen één maand nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld, en
   b. binnen zes maanden nadat de verbrandingsinstallatie in werking is gesteld onder de krachtens artikel 8, onder c van het Bva onder de slechtst denkbare omstandigheden van de procesvoering;
   c. in een plan dienen de slechtst denkbare omstandigheden waarin de inrichting wil meten te worden verwoord. Dit plan dient twee maanden voorafgaand aan de controle genoemd in lid b aan het bevoegd gezag voor schriftelijke goedkeuring overgelegd te worden.

4. Indien door onderhoud aan of storing in de rookgasbehandelingsinstallatie niet aan de emissie-eisen kan worden voldaan, mag niet via die installatie worden geëmitteerd.

5. Voedingswater dat wordt gebruikt in gesloten koelsystemen, waarin open koeltorens worden toegepast, moet minder dan 50 kolonievormende eenheden legionellabacteriën per liter bevatten bepaald volgens NEN 6265:2007 nl.

6. Voor de meetonzekerheidsbepaling van discontinue metingen dient de gehanteerde meetonzekerheid van de meetmethode te worden gehanteerd bij berekeningen.

7. Voor de meetwaarden van continue metingen geldt een betrouwbaarheidsinterval van 95% conform voorschrift 2.9 van het Bva.

8. Het totaal stof na de filtrerende afscheiders van de opslagsilo's mag niet meer bedragen dan 5 mg/m^3 zoals gesteld in de NeR.

9. De stoffen binnen de inrichting welke vallen onder de stuifklassen S1 (sterk stuifgevoelig, niet bevochtigbaar) en S2 (sterk stuifgevoelig, wel bevochtigwaar) van de NeR dienen bij transport, op- en overslag dermate behandeld te worden dat ze niet visueel waarneembaar zijn.

10. In het milieujaarverslag dient gerapporteerd te worden hoe ver de emissies van rookgas-reinigingsinstallatie C (Lijn 5) voldoet aan de hieronder opgenomen streefwaarden en welke stappen voor het komende jaar worden genomen om de streefwaarden te bereiken.

Component	Streefwaarden jaargemiddelde
Totaal Stof	0,5 mg/m^3
Zwaveldioxiden	2,5 mg/m^3
Stikstofoxiden	62 mg/m^3
Kwik	0,002 mg/m^3
Dioxines en furanen	0,01 ng/m^3

<u>Beroep/in werking treden besluit</u>
Tegen dit besluit kan op grond van artikel 20.1 van de Wet milieubeheer en artikel 6:7 van de Algemene wet bestuursrecht gedurende zes weken vanaf de dag na de dag waarop een exemplaar van de beschikking ter inzage is gelegd, beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.
Het beroepschrift moet in tweevoud worden ingediend. Indien tegen dit besluit beroep wordt ingesteld kan overeenkomstig het bepaalde in artikel 36 van de Wet op de Raad van State en artikel 8:81 van de Algemene wet bestuursrecht een verzoek tot het treffen van een voorlopige voorziening worden ingediend.
Dit verzoek moet worden gericht aan de voorzitter van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag.
De vergunning treedt in werking na afloop van de beroepstermijn van zes weken. Indien gedurende de beroepstermijn een verzoek om een voorlopige voorziening is ingediend, treedt de vergunning niet in werking voordat op het verzoek is beslist.

Gedeputeerde Staten van Zuid-Holland,
voor dezen,

drs.ing. A.P.M. Croughs
hoofd bureau Industrie

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

Afschrift aan:

- Dijkgraaf en Heemraden van het waterschap Hollandse Delta, Postbus 469, 3300 AL Dordrecht;
- VROM-Inspectie Regio Zuid-West, Postbus 29036, 3001 GA Rotterdam;
- Burgemeester en Wethouders van Dordrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Sliedrecht;
- Burgemeester en Wethouders van Papendrecht;
- Ministerie van VROM, directie Stoffen, Afvalstoffen , Straling, Gevaarlijke Afvalstoffen, Postbus 30945, 2500 GX Den Haag;
- Stichting Derde Merwedehaven, Rivierdijk 677a, 3361 BT Sliedrecht;
- Rijkswaterstaat dienst Zuid-Holland, afdeling ARE, Postbus 556, 3000 AN Rotterdam;
- Regionale Brandweer Zuid-Holland Zuid, Postbus 350, 3300 AJ Dordrecht;
- RIZA, Postbus 17, 8200 AA Lelystad;
- Commissie Mer.

BIJLAGE: BEGRIPPEN

** VOOR ZOVER EEN DIN-, NEN-, NEN-EN-, OF NEN-ISO-NORM
Voor zover een DIN-, DIN-ISO, NEN-, NEN-EN-, NEN-ISO-, NVN-norm, AI-blad, BRL, CPR, PGS of NPR, waarnaar in een voorschrift verwezen wordt, betrekking heeft op de uitvoering van constructies, toestellen, werktuigen en installaties, wordt bedoeld de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad dat voor de datum waarop de vergunning is verleend het laatst is uitgegeven met de daarop tot die datum uitgegeven aanvullingen of correctiebladen dan wel - voor zover het op voornoemde datum reeds bestaande constructies, toestellen, werktuigen en installaties betreft - de norm, BRL, CPR, PGS, NPR of het AI-blad die bij de aanleg of installatie van die constructies, toestellen, werktuigen en installaties is toegepast, tenzij in het voorschrift anders is bepaald.

1. ADR
Accord Européen rélatif au transport international de marchandises Dangereuses par Route.

2. AFSTOOKFASE VERBRANDING AFVALSTOFFEN
Dit is de fase waarin de verbranding wordt afgebouwd en gestopt en de temperatuur in de oven onder de 850 °C is.

3. AFVALSTROOMNUMMER
Een uniek nummer dat wordt toegekend aan een specifieke afvalstof van een bepaalde ontdoener.

4. AUTOMATISCHE SPRINKLERINSTALLATIE
Vast leidingstelsel voorzien van sprinklers (sproeiers) die worden afgesloten door een hittegevoelig element of een systeem met sprinklers of sprinklerkoppen (deluge) dat wordt aangestuurd met een automatisch detectiesysteem, dat in geval van een brand wordt aangesproken, waardoor de sprinklers water gaan verspreiden.

5. BASISSITUATIE
Dit is de 'huidige' situatie waarin alleen de verbrandingslijnen een, twee, drie en vier werken en een maximale verbrandingscapaciteit van 240.000 ton/jaar is.

6. BEDRIJFSRIOLERING
Voorziening voor de afvoer van bedrijfsafvalwater vanuit de inrichting naar oppervlaktewater, een openbaar riool of een andere voorziening voor de inzameling en het transport van afvalwater.

7. BEOORDELINGSPUNT
Het punt waar het $L_{Ar,LT}$ en het L_{Amax} worden bepaald en getoetst aan de (eventuele) grenswaarden.

8. BESTE BESCHIKBARE TECHNIEKEN (BBT)
Voor het bereiken van een hoog niveau van bescherming van het milieu meest doeltreffende technieken om de emissies en andere nadelige gevolgen voor het milieu, die een inrichting kan veroorzaken, te voorkomen of, indien dat niet mogelijk is, zoveel mogelijk te beperken, die - kosten en baten in aanmerking genomen - economisch en technisch haalbaar in de bedrijfstak waartoe de inrichting behoort, kunnen worden toegepast, en die voor degene die de inrichting drijft, redelijkerwijs in Nederland of daarbuiten te verkrijgen zijn; daarbij wordt onder technieken mede begrepen het ontwerp van de inrichting, de wijze waarop zij wordt gebouwd en onderhouden, alsmede de wijze van bedrijfsvoering en de wijze waarop de inrichting buiten gebruik wordt gesteld.

9. BEWERKEN (VAN AFVALSTOFFEN)
Veranderen van de aard of hoedanigheid van de afvalstof door het behandelen met fysisch en/of chemische of biologische methoden voor nuttige toepassing of verwijdering.

10. BODEMBESCHERMENDE MAATREGEL
Handeling in de vorm van controle of onderhoud van een voorziening of proces, om de kans op emissies of immissies te reduceren.

11. BODEMBESCHERMENDE VOORZIENING
Fysieke voorziening die de kans op emissies of immissies reduceert.

12. BODEMINCIDENT
Een incident waarvan op voorhand een redelijk vermoeden bestaat dat vrijgekomen stoffen de bodem zullen belasten, dan wel een incident waarna door middel van lekdetectie of anderszins is vastgesteld dat bodembelasting is opgetreden.

13. BODEMONDERZOEK MILIEUVERGUNNINGEN EN BSB
Publicatie van het Ministerie van VROM, Sdu-uitgeverij Den Haag (1993).

14. BODEMRISICO(CATEGORIE)
Typering van de kans op (en omvang van) een bodembelasting door een specifieke bedrijfsmatige activiteit.

15. BODEMRISICOCATEGORIE A
Verwaarloosbaar bodemrisico.

16. BREF
BAT reference documents: documenten met de Beste Beschikbare Technieken voor Europese bedrijven.

17. CONTINU VERBRANDINGSPROCES
Dit is de verbandingsfase waarin de verbranding in elk geval hoger is dan 850 °C en continu bedreven wordt.

18. CUR/PBV
Civieltechnisch Centrum Uitvoering Research en Regelgeving/Plan Bodembeschermende Voorzieningen.

19. INSTALLATIES DEFINITIEF BUITEN BEDRIJF
Dit zijn installaties die door het bedrijf niet meer gebruikt worden voor de procesvoering en niet meer technisch worden onderhouden om latere in gebruik name te waarborgen.

20. EINDSITUATIE
In deze situatie zijn de verbrandingslijnen een, vier en vijf in werking en is de maximale verbrandingscapaciteit 396.000 ton/jaar.

21. EINDSITUATIEONDERZOEK
Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten hebben plaatsgevonden. Hierbij wordt de grond en het grondwater gecontroleerd op de eventuele toename van de bij het nulsituatie-onderzoek of het laatste herhalingsonderzoek onderzochte stoffen, door het nemen van grond(water)monsters.

22. EMBALLAGE
Verpakkingsmateriaal, zoals glazen en kunststof flessen, blikken en kunststof cans, metalen en kunststof vaten of fiberdrums, papieren en kunststof zakken, houten kisten, big-bags en intermediate bulkcontainers (IBC's).

23. EQUIVALENT GELUIDSNIVEAU (L_{AEQ})
Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse, in de loop van een bepaalde periode, optredende geluid, vastgesteld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai' 1999, uitgegeven door het Ministerie van VROM.

24. EURAL
De regeling Europese afvalstoffenlijst (Stcrt. 28 maart 2002). Aanwijzing van gevaarlijke afval-stoffen.

25. GELUIDSBELASTING
De etmaalwaarde van het equivalente geluidsniveau.

26. GELUIDSNIVEAU IN DB(A)
Het niveau van het ter plaatse optredende geluid, uitgedrukt in dB(A), overeenkomstig de door de Internationale Elektrotechnische Commissie (IEC) terzake opgestelde regels, zoals neergelegd in de IEC-publicatie nr. 651, uitgave 1989.

27. GEURCONCENTRATIE
Het aantal geureenheden per volume-eenheid.
De getalsgrootte van de geurconcentratie is gelijk aan het aantal malen dat de geurhoudende lucht met geurvrije lucht moet worden verdund om de geurdrempel te bereiken (NVN 2820).
Bij die verdunning waarbij de helft van het aantal panelleden de verdunde monsterlucht juist kan onderscheiden van geurvrije lucht, is de geurconcentratie per definitie één geureenheid per m^3.
Geurconcentraties worden in Europese normen uitgedrukt in European odour units (ouE).
1 ouE/m^3 = 2 ge/m^3.

28. GEUROVERLAST
- De geur wordt binnen een bepaald tijdbestek langdurig of herhaaldelijk in vleugen waargenomen.
- De geurbeleving wordt beoordeeld als negatief en de geur wordt daarbij als zwaar, eventueel als prikkelend of verstorend omschreven.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

29. GEURWAARNEMING
- De geur wordt minstens eenmaal waargenomen.
- De geur dient herkend te worden als een geur afkomstig van de inrichting en niet van andere bronnen uit de omgeving.

30. GEVAARLIJKE STOFFEN
Gevaarlijke stof als bedoeld in artikel 1, onderdeel b van de Wet vervoer gevaarlijke stoffen.

31. LANGTIJDGEMIDDELD BEOORDELINGSNIVEAU ($L_{Ar,LT}$)
Het A-gewogen gemiddelde van de afwisselende niveaus van het ter plaatse optredende geluid, bepaald in de loop van een bepaalde periode en vastgesteld en beoordeeld overeenkomstig de 'Handleiding meten en rekenen industrielawaai', uitgave 1999.

32. LEKBAK
Vloeistofdichte voorziening met beperkte opvangcapaciteit, waarvan de bodembeschermende werking door gericht toezicht en doelmatig ledigen wordt gewaarborgd.

33. MAXIMALE GELUIDSNIVEAU (L_{Amax})
Het hoogste A-gewogen geluidsniveau, afgelezen in de meterstand 'fast', verminderd met de meteocorrectieterm Cm. De meterstand 'fast' komt overeen met een tijdconstante van 125 ms.

34. NEN 3398
Buitenriolering - Onderzoek en toestandsbeoordeling van objecten.

35. NEN 5740
Bodem; onderzoeksstrategie bij verkennend onderzoek.

36. NEN-EN 13725
Bepaling van de geurconcentratie door dynamische olfactometrie (versie 2003).

37. NeR
Nederlandse emissie Richtlijn Lucht.

38. NOMINALE VERBRANDINGSCAPACITEIT
Gezamenlijke verbrandingscapaciteit van de ovens waaruit de verbrandingsinstallatie bestaat, met inachtneming van de verbrandingswaarde van de afvalstoffen, uitgedrukt in de hoeveelheid afvalstoffen die per uur kan worden verbrand.

39. NRB
Nederlandse Richtlijn Bodembescherming bedrijfsmatige activiteiten.

40. NULSITUATIE
De kwaliteit van de grond en het grondwater ter plaatse van de inrichting op het moment van vergunningverlening.

41. NULSITUATIEONDERZOEK
Onderzoek naar de kwaliteit van de bodem (grond en grondwater) op die plaatsen van de inrichting waar potentieel bodembedreigende activiteiten plaatsvinden of zullen plaatsvinden en dat is gericht op die verontreinigende stoffen die ten gevolge van de activiteiten binnen de inrichting in de bodem kunnen geraken.

42. OPENBAAR RIOOL
Voorziening voor de inzameling en transport van afvalwater, als bedoeld in artikel 10.30 van de Wet milieubeheer.

43. OPSLAGPLAATS
Een losse kast, een bouwkundige kast, een kluis, een opslaggebouw of een vatenpark, bestemd voor de bewaring van gevaarlijke stoffen.

44. OPSLAGRUIMTE
Een gebouw of deel van een gebouw dat uitsluitend is bestemd voor de opslag van gevaarlijke stoffen, chemische afvalstoffen of bestrijdingsmiddelen.

45. OPSTARTFASE VERBRANDING AFVALSTOFFEN
Dit is de fase waarin de verbranding wordt opgestart en de temperatuur in de oven onder de 850 °C is.

46. OVERGANGSSITUATIE
Dit is de fase van de inrichting waarin de verbrandingslijnen een, twee, drie, vier en vijf in werking zijn en er een maximale verbrandingscapaciteit van 503.000 ton/jaar is. Deze periode is maximaal 2,5 jaar na de inwerkingtreding van de vijfde lijn.

47. PBV-VERKLARING VLOEISTOFDICHTE VOORZIENING
Verklaring op basis van het KIWA/PBV-document 99-02 Model Verklaring vloeistofdichte voorziening.

48. POTENTIEEL BODEMBEDREIGENDE ACTIVITEIT
Elke activiteit die een risico van verontreiniging van de bodem met zich meebrengt, als gevolg van de aard van die activiteit en als gevolg van de fysische en chemische eigenschappen van de stoffen waarmee de activiteit wordt uitgevoerd. Bij het vaststellen of een activiteit potentieel bodembedreigend is worden eventuele maatregelen en voorzieningen die zijn getroffen om het risico van die activiteit uit te sluiten buiten beschouwing gelaten.

49. VERKENNEND BODEMONDERZOEK
Onderzoek ter vaststelling van de kwaliteit van de bodem op een wijze als aangegeven in het protocol Bodemonderzoek milieuvergunningen en BSB, uitgave Sdu-uitgeverij, Den Haag 1993, dan wel in de bij ministeriële regeling aangewezen norm of normen van het Nederlands Normalisatie-instituut met betrekking tot dat onderwerp.

50. VERWAARLOOSBAAR BODEMRISICO
Situatie waarin door goede afstemming van maatregelen en voorzieningen de bodem geen risico loopt op verontreiniging.

51. VLOEISTOFDICHT
De situatie waarbij een vloeistof de niet met vloeistof belaste zijde van een bodembeschermende voorziening niet bereikt.

52. VLOEISTOFDICHTE VLOER OF VOORZIENING
Een vloer of voorziening geïnspecteerd en goedgekeurd overeenkomstig CUR/PBV-Aanbeveling 44.

53. VLOEISTOFDICHTE VOORZIENING
Effectgerichte voorziening die waarborgt dat - onder voorwaarde van doelmatig onderhoud en adequate inspectie en/of bewaking - geen vloeistof aan de niet met vloeistof belaste zijde van die voorziening kan komen.

54. VLOEISTOFKERENDE VOORZIENING
Een voorziening die in staat is vrijgekomen stoffen zo lang te keren dat deze kunnen worden opgeruimd voordat indringing in de bodem plaats kan vinden.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

BIJLAGE: GEURANALYSE

1. Geurbeleid

1.1 Rijksbeleid en de NeR

De minister heeft na discussie in de Tweede Kamer in een brief gericht aan alle betrokken bevoegde organen (brief van 30 juni 1995) het geurbeleid samengevat. In genoemde brief stelt de minister dat de doelstelling van het geurbeleid zoals in 1989 geformuleerd in het Nationaal Milieubeleidsplan onveranderd blijft: in het jaar 2000 maximaal 12% gehinderden door geur in Nederland en voor het jaar 2010 geen ernstige hinder.

Als algemeen uitgangspunt wordt het voorkomen van (nieuwe) hinder gehanteerd.
Hier is de volgende beleidslijn van afgeleid:
- als er geen hinder is, zijn maatregelen niet nodig;
- als er wel hinder is, worden maatregelen op basis van het ALARA-principe afgeleid;
- de mate van hinder kan onder andere worden bepaald via een belevingsonderzoek, hinderenquête, klachtenregistratie, et cetera. Voor categorie 1-bedrijven komt het hinderniveau in de bedrijfstakstudie aan de orde;
- de mate van hinder die nog acceptabel is, wordt vastgesteld door het bevoegd bestuursorgaan.

In december 2005 is de Wet milieubeheer aangepast en is het begrip BBT (Beste Beschikbare Technieken) geïntroduceerd en het begrip ALARA uit de Wm gehaald. Dat betekent dat bij het bestrijden van geurhinder voortaan de Beste Beschikbare Technieken moeten worden toegepast om een hoog beschermingsniveau te bereiken conform de Wet milieubeheer. Het begrip hoog beschermingsniveau uit de Wet milieubeheer is in de Nederlandse emissie Richtlijnen (NeR paragraaf 2.9.1) voor geurhinder gelijk gesteld aan het acceptabel hinderniveau. De NeR is in het Besluit 'Regeling aanwijzing BBT-documenten' (2005) opgenomen als BBT-document.

Vorenstaand geurbeleid is in de NeR, versie 2006, weergegeven in de volgende paragrafen:
- paragraaf 2.9 'Geur';
- paragraaf 3.3 'Bijzondere regelingen voor specifieke processen' en
- paragraaf 3.6.1 'systematische bepaling van het acceptabel hinderniveau, Hindersystematiek geur'.

De hindersystematiek geur is een hulpmiddel voor het bevoegd gezag om het aspect geurhinder op een afgewogen wijze te behandelen. Volgens deze systematiek dient allereerst te worden nagegaan of een bedrijf geurrelevant is. Zo ja, dan dient het acceptabel hinderniveau te worden vastgesteld. Aspecten die hierbij een rol spelen zijn: de omgeving van het bedrijf, de aard en de beleving van de geur, het klachtenpatroon en andere beschikbare informatie over hinder, mogelijke emissies, technische en financiële consequenties van mogelijke maatregelen, de consequenties voor de werkgelegenheid, enzovoorts. De resultante van dit uitgebreide afwegingsproces wordt door de minister in haar brief van 30 juni 1995 het acceptabel hinderniveau genoemd.

1.2 Geurgevoelige objecten en beschermingsniveau
Het bevoegd gezag stelt in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Dit betreft woningen en andere locaties waar mensen zich bevinden en waar blootstelling aan geur tot hinder kan leiden.
Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van beschermen worden gehanteerd. Voor bedrijfswoningen kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

1.3 Bijzondere Regelingen
Onderdeel van de uitwerking van het geurbeleid in de NeR zijn de zogenaamde 'bijzondere regelingen'. In deze regelingen zijn voor een aantal branches maatregelenpakketten vastgelegd, op basis van bedrijfstakstudies. Voor een aantal branches zijn in deze regelingen hinderniveaus vastgesteld. Voor de activiteiten van HVC is in de NeR geen bijzondere regeling opgenomen. Er zal dus een individuele aanpak gevolgd worden.

2. Provinciaal beleid

2.a Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010
Het Beleidsplan Groen, Water en Milieu 2006-2010 is door Provinciale Staten op 28 juni 2006 vastgesteld en treedt op 15 september 2006 in werking. Voor geur streeft de provincie naar een situatie waarbij er geen sprake is van 'ernstig gehinderden' en van zo weinig mogelijk 'gehinderden'. Het doel voor 2006-2010 is dat de geurhinder in de gehele provincie wordt gereduceerd tot maximaal 12% gehinderden en 2% ernstig gehinderden in 2010.

Provinciale inrichtingen: Wet milieubeheer
In 2015 hebben alle geurrelevante bedrijven waarvoor de provincie bevoegd gezag is, geurmaatregelen in de vergunning opgenomen gekregen die voldoen aan Beste Beschikbare Technieken (BBT). Daarbij wordt ernaar gestreefd dat ernstige hinder wordt voorkomen.
De provincie actualiseert de nota Uitvoering stankbeleid (1995) en de Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening.

Effectgericht beleid
De Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening (module stank) zullen worden geactualiseerd met bijzondere aandacht voor de ontwikkelingen in het geurbeleid. Hierbij gelden voor geurhinder de volgende uitgangspunten:
- Toetsing aan de handreiking: dit betekent in principe nieuwe hinder voorkomen.
- Als in een ruimtelijk plan de mogelijkheid wordt overwogen binnen de geldende geurhindercontour te bouwen, zijn de kosten tot BBT voor lasten van het bedrijf en de bovenmatige kosten om geurhinder te voorkomen ten laste van het plan. Voor de besluitvorming moet eerst met het desbetreffende bedrijf overlegd worden over de te nemen maatregelen en de financiering van die maatregelen.

2.b Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak (augustus 1995)
Het vergunningenbeleid van de provincie Zuid-Holland zoals opgenomen in de nota 'Uitvoering Stankbeleid, Plan van Aanpak' van augustus 1995 is een uitwerking van vorenstaand rijksbeleid.

2.c Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening, module stank
In de geïndustrialiseerde gebieden van Zuid-Holland speelt geurhinder een belangrijke rol in de milieubeleving van mensen. Door in een vroegtijdig stadium bij ruimtelijke planvorming met luchtkwaliteit rekening te houden, kunnen toekomstige knelpuntsituaties worden voorkomen. De Nota Planbeoordeling van de provincie Zuid-Holland neemt als uitgangspunt de landelijke en provinciale milieubeleidsdocumenten ten aanzien van stank. Als hinder door stank in een gebied is te verwachten, dient hieraan in het ruimtelijk plan aandacht te worden besteed.
In aanvulling op de Nota Planbeoordeling hebben wij in februari 2002 de Handreiking lucht-kwaliteit en ruimtelijke ordening, module stank, vastgesteld.

3. Geurrapportage HVC
HVC Afvalcentrale Dordrecht heeft een aanvraag voor een revisievergunning ingediend. HVC verbrandt huishoudelijke en daarmee vergelijkbare afvalstoffen.
Bij deze aanvraag zijn aanvullende gegevens en een MER-rapportage gevoegd, 'Milieu Effect Rapport vijfde verbrandingslijn HVC afvalcentrale locatie Dordrecht', d.d. 27april 2007.
In bijlage 8 van het MER is een geurrapportage opgenomen 'De geurverspreiding van HVC, locatie Dordrecht, Berekeningen in het kader van een MER, 25 april 2007', Buro Blauw B.V., rapportnummer BL2007.3754.05.

In de inleiding van de geurrapportage wordt onder meer het volgende aangegeven.
Van de in het MER beschreven situaties en alternatieven, zijn alleen de bestaande situatie (inclusief bouwfase), de overgangssituatie, de voorgenomen activiteit (zijnde het voorkeurs-alternatief) en de bijzondere bedrijfssituaties in de geurrapportage gepresenteerd. Als reden wordt gegeven dat de overige in het MER beschreven alternatieven geen invloed hebben op de geuremissies.
Daarnaast wordt opgemerkt dat in het advies voor richtlijnen voor het MER wordt gevraagd ook de geurcontouren te berekenen voor de situatie waarin alleen de nieuwe lijn vijf in bedrijf is. Dit is in het geurrapport in het MER niet gebeurd. Als reden wordt hiervoor gegeven dat deze situatie in de praktijk niet op zal treden. Bovendien hebben de geuremissies van de lijnen (schoorstenen) een niet significante bijdrage aan de geurbelasting in de woonomgeving. De geurcontour van alleen lijn vijf levert dus geen relevante informatie op voor het beoordelen van de geurbelasting van de woonomgeving.

Naast deze inleiding (H1) is een inventarisatie gemaakt van de woonomgeving (figuur 2.1) en de geurbronnen in de hiervoor beschreven situaties (H2). In het rapport wordt het beoordelingskader voor geur (H3) op basis van de hindersystematiek van de NeR afgeleid. Daarbij is onder andere een klachtenanalyse betrokken. Verder zijn in het geurrapport de geurverspreidingsberekeningen in de omgeving gepresenteerd (H4). Afgesloten wordt met een samenvatting en conclusies (H5).

3.a Te onderscheiden situaties

Emissie en bronnen in de bestaande situatie en tijdens de bouwfase

De bestaande situatie behelst de nu vergunde situatie en de bouwfase met een looptijd van circa twee jaar.
In de bestaande situatie heeft HVC de volgende geurbronnen: de bunkerhal, twee schoorstenen (met vier lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker, de koeltoren, de bufferbassins en de water-zuivering.
In de geurrapportage is aangenomen dat alle geur van afval in de bunkerhal naar de buitenlucht wordt geëmitteerd. In feite is dit een overschatting van de vergunde situatie waarin aangegeven is dat de hal op onderdruk wordt gehouden. Door de bouw- en sloopactiviteiten echter, kan de onderdruk in de bunkerhal tijdens de bouwfase niet volledig gehandhaafd blijven. Diffuse emissies vanuit de bunkerhal zijn daarbij niet uit te sluiten.

HVC is vrijwel continu in bedrijf (8.398 u/j). Alle geurbronnen met uitzondering van de koeltorens, emitteren dus vrijwel continu geur.
De geuremissie van de koeltorens vindt plaats tijdens de reiniging van de torens met natrium-hypochloriet (algenverwijdering). Dit vindt 's nachts gedurende één uur per etmaal plaats. In een eerder uitgevoerd geuronderzoek is aangegeven dat deze geuremissie twee uur aanhoudt.
De totale geuremissie in de bestaande situatie bedraagt 331 Mge/u.

Emissie en bronnen in de overgangssituatie

In de overgangssituatie (duur 2 à 2,5 jaar) waarin alle vijf lijnen in werking zijn, zijn bij HVC de volgende geurbronnen aanwezig: de bunkerhal, drie schoorstenen (met vijf lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker met ruimte transportband en de waterzuivering.

De bunkerhal wordt geheel gesloten en via de ovenhal op onderdruk gehouden, zodat er bijna geen geuremissie plaatsvindt vanuit deze hal. Wel vindt er enige geuremissie plaats wanneer de deuren van de hal geopend zijn, of de onderdruk vermindert doordat één lijn vanwege onderhoud of een storing buiten bedrijf is.

De slakkenbunker wordt verplaatst. De slakken worden geheel van de buitenlucht afgesloten via een transportband naar de nieuwe slakkenbunker getransporteerd.

De lucht in de ovenhal wordt via de verbrandingsinstallaties op onderdruk gehouden: de ovenhal kan ook bijna geen geur emitteren.
Door HVC wordt aangenomen dat ten opzichte van de bestaande situatie de geuremissie van de bunkerhal en de ovenhal, door de onderdruk, met 90% wordt gereduceerd.
Daarnaast wordt verondersteld dat de slakkenbunker en de ruimte van de transportband geur emitteren.

De nieuwe lijn vijf zal uitgerust worden met een technisch modernere installatie en een betere reinigingstechniek dan de overige lijnen.

Op basis van de aantoonbare verlaging van de emissies van andere componenten in de afgassen, is het waarschijnlijk dat de geuremissie ten opzichte van de bestaande lijnen lager zijn. Voor de verspreidingsberekeningen is ervan uitgegaan dat de geuremissie debietproportioneel toeneemt.

De koeltoren en de bufferbassins worden in de overgangssituatie buiten werking gesteld. Het slib wordt niet meer in bufferbassins opgeslagen maar in gesloten slibtanks, zodat het slib geen geur kan emitteren.

In tabel 2.2 van de geurrapportage is een overzicht gegeven van de geuremissie van HVC in de overgangssituatie.
De totale geuremissie in de overgangssituatie bedraagt 347 Mge/u.
In vergelijking met de huidige situatie neemt de geuremissie iets toe.

Emissie en bronnen in de voorgenomen activiteit (zijnde het voorkeursalternatief)
In de nieuwe situatie heeft HVC de volgende geurbronnen: de bunkerhal, drie schoorstenen (met drie lijnen), de ovenhal, de slakkenbunker met transportband en de waterzuivering. In vergelijking met de overgangssituatie worden in de nieuwe situatie twee lijnen uit bedrijf genomen. De geuremissie van de overige bedrijfsonderdelen zijn voor de nieuwe situatie gelijk aan de overgangssituatie.

In tabel 2.3 van de geurrapportage wordt een overzicht gegeven van de geuremissie van HVC in de nieuwe situatie.
De totale geuremissie in de nieuwe situatie bedraagt volgens HVC 221 Mge/u. Door een fout in de tabel voor de geuremissie van schoorsteen C 110 in plaats van 146 Mge/u moet dit 257 Mge/u zijn. Bij de berekeningen voor de contouren is wel de juiste emissie ingevoerd (40.684 ge/s).
In vergelijking met de huidige situatie (331 Mge/u) en de overgangssituatie (347 Mge/u) neemt de geuremissie af.

Bijzondere (voorzienbare) bedrijfssituaties
Naast de reguliere geuremissies samengevat in tabel 2.1 van de geurrapportage kan sprake zijn van (kort durende) bijzondere bedrijfssituaties, die mogelijk een invloed hebben op de geuremissie.
Het betreft hier het op- en afstoken van een verbrandingsoven en de opslag van containers op Crayestein-West.

Het op- en afstoken van de installatie gebeurt eenmaal per jaar voor gepland onderhoud en een aantal maal ongepland (zoals bijvoorbeeld bij storingen).
Gezien de hoogte van de schoorstenen hebben de geuremissies van de verbrandingsinstallaties geen significante bijdrage aan de geurbelasting in de woonomgeving. Hierdoor heeft het op- en afstoken van de lijnen geen significante invloed op deze concentraties.
In de bestaande situatie is geen rekening gehouden met de onderdruk in de bunkerhal. Het op- en afstoken van installaties heeft daarom geen invloed op de geuremissies uit de bunkerhal.
Tijdens de overgangssituatie en tijdens de voorgenomen activiteit wordt de bunkerhal op onderdruk gehouden. Hierdoor wordt verwacht dat er geen geuremissies zullen optreden.

Daarnaast kan sprake zijn van een bijzondere bedrijfssituatie als containers (ongeveer 330) met afval gestald worden op de afvalberging Crayestein-West. De containers zijn waterdichte pers-containers. De geuremissie van een opgestelde container wordt door HVC verwaarloosbaar verondersteld.

Resumerend wordt door HVC geconcludeerd dat bijzondere bedrijfssituaties geen significante invloed hebben op de geurbelasting in de woonomgeving. Deze situaties zijn daarom in de geurrapportage buiten beschouwing gebleven.

3.b Beoordelingskader voor geur op basis van de hindersystematiek van de NeR

Het beoordelingskader voor geur wordt vastgesteld op basis van de hindersystematiek zoals omschreven in de Nederlandse emissie Richtlijn Lucht (NeR)
Volgens de hindersystematiek in de NeR kan de acceptabele geurhinder in kaart gebracht worden door middel van:

- het uitvoeren van een kwantitatief onderzoek, waarbij de geuremissie van de bron en de hedonische waarde van de geur worden vastgesteld;
- het uitvoeren van een klachtenanalyse;
- het uitvoeren van een geurhinderenquête (bijvoorbeeld een Telefonisch Leefsituatie Onderzoek);
- de toepassing van de Beste Beschikbare Technieken (BBT);
- het beoordelen van de cumulatie van geur.

3.b.1 Kwantitatief geuronderzoek

De geuremissie van de bronnen zijn in de geurrapportage vastgesteld.
De hedonische waarden van de te onderscheiden bronnen niet. De toepassing hiervan op ruimtelijke ordeningsprocedures is verwoord in de 'Handreiking luchtkwaliteit en ruimtelijke ordening - module stank'. In deze 'module stank' wordt concreet verwoord welke factoren een rol spelen bij de beoordeling van de aanvaardbaarheid van de geurbelasting van de omgeving. Uit de module blijkt, dat de geurconcentraties waarbij een hedonische waarde van -0,5; -1 en -2 optreden, een centrale rol spelen in het geurbeleid van de provincie Zuid-Holland.

Bij HVC (Gevudo) zijn ten tijde van de geuremissiemetingen (rapportage Haskoning, september 2000) geen hedonische waarden van de geuren van de bronnen van HVC bepaald. Voor de hedonische waarde van de diffuse emissies van de bunkerhal (hoofdbron van hinder) is daarom in de geurrapportage de hedonische waarden van vergelijkbare activiteiten elders opgenomen. In het algemeen kan gesteld worden dat wanneer de geurconcentratie bij geurgevoelige objecten kleiner is dan de hedonische waarde van H= -0,5 als 98-percentiel er een verwaarloosbaar risico voor geurhinder is. Uit eerdere metingen door Buro Blauw bij vergelijkbare bedrijven als HVC is gebleken dat de hedonische waarde van H= -0,5 tussen 1,2 en 1,8 ge/m^3 ligt.

3.b.2 Klachtenanalyse

Zoals in de NeR is aangegeven kan de geurhinder op verschillende manieren in beeld worden gebracht zoals door klachtenregistratie. Klachtenregistratie is het voortdurend verzamelen van klachten met als doel inzicht te krijgen in de aard, de omvang en de oorzaak van klachten. Klachten worden (veelal) geverifieerd. Op basis van de verkregen informatie kan worden nagegaan welke bron(nen) de oorzaak van de klacht zijn. Het bevoegd gezag of het bedrijf kan nagaan of de bron(nen) vaker klachten veroorzaken. Het resultaat is een overzicht in de tijd van de per bron binnengekomen klachten, met daarbij aangegeven de mogelijke oorzaken of bijzondere omstandigheden.

Uit onderzoeken is gebleken dat minder dan 0,5% van de gehinderden door geur ook daadwerkelijk klaagt. Het niet voorkomen van klachten wil dus niet zeggen dat er geen hinder is. Wel kan gesteld worden dat als er (meerdere) klachten zijn, sprake is van (ernstige) hinder.

Voor de klachtenanalyse is gebruikgemaakt van het klachtenoverzicht van 1 januari 2004 tot en met 31 maart 2007 zoals binnengekomen bij de klachtentelefoon van de provincie Zuid-Holland.

In deze periode zijn in totaal zeventien klachten over HVC (in feite ook op naam van Gevudo, de oude bedrijfsnaam van HVC) binnengekomen. Het merendeel van de klachten is afkomstig uit 2004 (twaalf, waarvan zeven uit Sliedrecht). Vijf klachten waren afkomstig van de nabijgelegen Baanhoekweg/golfterrein.

Van acht klachten is de bron niet achterhaald. De overige klachten hadden betrekking op de lage bronnen, met name de bunkerhal (2004; zes), de slakkenbunker (2004; één) en de koeltoren (2004; één). Eén klacht had betrekking op een gemelde bedrijfsstoring (2005).
De verbrandingslucht van HVC is eenmaal genoemd bij het indienen van een klacht. Bij verificatie is gebleken dat zowel de emissie van de HVC als die van de DRSH waarneembaar was. Gezien de locatie van de klacht (Baanhoekweg) is het niet waarschijnlijk dat het hier de geur van de verbrandingsemissie uit de schoorstenen van HVC betrof.

Uit Sliedrecht zijn in 2004 aan het eind van een weekend drie klachten binnengekomen. Het betrof hier aldus de klager 'hopen rottend afval'. Hierbij werd bedoeld oud afval dat meestal aan het einde van het weekend afgegraven wordt omdat er geen aanvoer van vers afval plaatsvindt. De emissie van het af te graven oude afval is in 2000 door Haskoning in het kader van geuronderzoek bij HVC bepaald. Genoemde meting is ook als invoer gebruikt voor de geurrapportage van het MER dat bij deze aanvraag hoort.
Na de periode die in de geurrapportage is gebruikt voor de analyse, zijn er nog twee geurklachten (tot en met 27 juli 2007) uit Dordrecht (tweemaal Baanhoekweg) over HVC binnengekomen. Daarbij is geen bron gelokaliseerd.

provincie ZUID HOLLAND

Ons kenmerk
PZH-2008-265012

De immissieniveaus op de locaties van de geurklachten
De geurklachten over de bunker komen uit Dordrecht (in hoofdzaak Baanhoekweg) en uit Sliedrecht (Baanhoek en Prinsenweer).
In de bestaande situatie ligt een deel van het golfterrein aan de Baanhoekweg binnen de berekende geurimmissie van de 1 ge/m^3, 98-percentiel en 5 ge/m^3, 99,99-percentiel.
De Baanhoek in Sliedrecht valt buiten de 0,5 ge/m^3, 98-percentiel. Het 99,99-percentiel bedraagt aan de Baanhoek ongeveer 3 ge/m^3. De bijdrage op Prinsenweer wordt door ons geschat op 1 ge/m^3, 99,99-percentiel.

Op basis van ervaringen elders wordt er algemeen van uitgegaan dat immissies onder de 1 ge/m^3, 98-percentiel of 5 á 10 ge/m^3, 99,99-percentiel dan wel de hedonische waarde van H= -0,5 als 98-percentiel geen aanleiding zullen geven tot hinder. Bij HVC is de H= -0,5 op basis van ervaringen elders ingeschat op 1,2 à 1,8 ge/m^3 als 98-percentiel.

Wij zijn van mening dat de klachten vanaf de Baanhoekweg in Dordrecht ter hoogte van het golfterrein verklaarbaar zijn omdat de berekende immissies van de bestaande situatie hoger zijn dan de hiervoor aangegeven waarden (1 ge/m^3, 98-percentiel of 5 á 10 ge/m^3, 99,99-percentiel dan wel de hedonische waarde van H= -0,5 als 98- percentiel).

De klacht uit 2004 uit de Baanhoek in Sliedrecht over de stortbunker (afgraving van oud afval), evenwel is niet direct te verklaren aan de hand van de berekende geurimmissies van HVC in de bestaande situatie.
Wij gaan er daarom van uit dat door een combinatie van verhoogde bronemissie en ongunstige overdrachtcondities de momentane immissie hoger is geweest. Omdat uit het klachtenoverzicht blijkt dat deze verhoogde emissie in de afgelopen jaren niet weer aanleiding is geweest tot klagen over de bunkerhal-immissie in Sliedrecht, beoordelen wij de verhoogde emissie als een uitzondering.

Uit de klachtenanalyse concluderen wij het volgende.
Niet alle klachten zijn geverifieerd. Bij verificatie is echter over het algemeen door medewerkers van de afdeling Handhaving de geur ook daadwerkelijk waargenomen en herkend als de specifieke geur afkomstig van HVC.
In de huidige bedrijfssituatie veroorzaakte HVC meerdere (2004, twaalfmaal) tot een enkele keer per jaar hinder (2005, 2006 en tot en met oktober 2007, respectievelijk vier-, een- en tweemaal).
De hinder ontstaat voornamelijk door diffuse emissies uit de bunkerhal.
Het niveau waarboven de klachten optreden is te verklaren met de waarden van zowel het 98- als het 99,99-percentiel namelijk 1 ge/m^3, 98-percentiel of 5 á 10 ge/m^3, 99,99-percentiel dan wel de hedonische waarde van H= -0,5 als 98-percentiel te weten 1,2 ge/m^3 voor het dichtbijgelegen deel van het golfterrein.

3.b.3 Geurhinderenquête

Buro Blauw heeft in 2001 gedurende acht weken een zogenaamd dagboekonderzoek naar momentaan ervaren geurhinder uitgevoerd in Sliedrecht. Uit het onderzoek komt naar voren dat geurhinder in Sliedrecht voornamelijk veroorzaakt wordt door de naast HVC gelegen Afvalberging Derde Merwedehaven. In dit onderzoek is geen geurhinder veroorzaakt door HVC gevonden.

3.b.4 De toepassing van de Beste Beschikbare Technieken (BBT)

In het kader van de Europese IPPC-richtlijn, zijn bij HVC voor de rookgasreiniging van de verbrandingsgassen reeds Beste Beschikbare Technieken vereist. Aangenomen wordt dat door de toepassing van deze technieken voor de verbrandingsemissies ook BBT voor de geurbestrijding zijn toegepast.
In de klachtenanalyse is vastgesteld dat de lage bronnen en met name de bunkerhal, verantwoordelijk zijn voor het ontstaan van geurklachten. Op deze bronnen wordt in de overgangsfase en bij de voorgenomen activiteit ook BBT-maatregelen toegepast, te weten:
- het afsluiten van de bunkerhal;
- het op onderdruk houden van de bunkerhal en de ovenhal;
- het vervangen van de koeltorens door een luchtgekoelde condensor.

Gesteld kan worden dat bij HVC in de overgangssituatie en bij de voorgenomen activiteit reeds BBT-maatregelen voor geur getroffen worden.
Tijdens de bouwfase is het optreden van enkele geurklachten door de lage bronnen niet uit te sluiten.

3.b.5 Het beoordelen van de cumulatie van geur

Het RIVM (september 2000) heeft geurconcentraties door bedrijven in de Eerste, Tweede en Derde Merwedehaven berekend. Naast Gevudo HVC zijn de stortplaatsen Derde Merwedehaven en Crayestein-West, de verbrandingsinstallaties van DRSH (slib) en Zavin (ziekenhuisafval) en het chemisch bedrijf Du Pont. Uit de modelberekeningen blijkt dat de Afvalberging Derde Merwedehaven de geurbelasting in de woonomgeving domineert. De bijdrage van HVC aan de cumulatieve geurbelasting is gering. De maximale geurconcentratie bedroeg 15 ge/m^3 als 99,5-percentiel en ligt niet in de woonomgeving. De berekende (gemiddelde) 99,5-percentiel geurconcentratie veroorzaakt door HVC in de woonomgeving was kleiner dan 1 ge/m^3.

Conclusie over het beoordelingskader geur voor de aan te vragen activiteiten bij HVC

HVC geeft aan dat een situatie waarin sprake is van verwaarloosbare geurhinder gezien kan worden als een hinderniveau dat acceptabel is voor de overgangsfase en de voorgenomen activiteit bij HVC. Op grond van het kwantitatieve onderzoek wordt het niveau van geen hinder gelegd bij een geurconcentratie die lager of gelijk is aan die met een hedonische waarde van H= -0,5.
Uit literatuurgegevens is in de geurrapportage afgeleid dat de geurconcentratie behorende bij een hedonische waarde van H= -0,5 voor activiteiten die vergelijkbaar zijn met de activiteiten in de bunkerhal (want daar richten de klachten zich op) tussen de 1,2 en 1,8 ge/m^3 ligt. HVC stelt daarom voor om een toetsingskader voor verwaarloosbare hinder te hanteren die lager ligt dan de 1,2 ge/m^3, namelijk 1 ge/m^3, 98-percentiel.

Op grond van de klachtenanalyse kan gesteld worden dat de klachten boven de 1 ge/m^3, 98-percentiel optreden (ter plaatse van het golfterrein).

Voor de kortdurende piekemissies, zoals die uit de bunkerhal en ten gevolge van het schoonmaken van de koeltorens, wordt algemeen het 99,99-percentiel als beoordelingscriterium gehanteerd. Voor overdrachtsberekeningen met het Nieuw Nationaal Model is de waarde waarbij verwacht wordt dat er door piekemissies geen hinder zal optreden ongeveer 5 ge/m^3, 99,99-percentiel.

Beide percentiel toetsingswaarden worden algemeen toegepast voor aaneengesloten woonbebouwing. Voor de dichtbij HVC gelegen recreatieve voorzieningen (golfbaan en skibaan) mag op grond van de NeR een soepeler toetsingskader worden toegepast. HVC stelt echter voor om ook voor de beoordeling van de recreatieve voorzieningen het (strengere) toetsingskader voor de aaneengesloten woonbebouwing te gebruiken.

Omdat de klachtenanalyse, geurhinderenquête en de rapportage over de cumulatie van geur, ons geen reden geeft om de beoordelingswaarden voor aaneengesloten woonbebouwing ook te hanteren voor minder geurgevoelige bestemmingen zoals de golfbaan (een enkele klacht de afgelopen twee jaar) en naastgelegen bedrijven (geen klachten), en daarmee af te wijken van de NeR (H2.9.2), zullen wij als beoordelingskader geurhinder voor geurgevoelige bestemmingen zoals aaneengesloten woonbebouwing de volgende waarden hanteren:
- 1 ge/m^3, 98-percentiel en
- 5 ge/m^3 als 99,99-percentiel.

4. Geur in de vigerende vergunning

In de vigerende vergunning Wet milieubeheer van HVC van 16 april 1998 zijn geen geurvoorschriften opgenomen.
Wel is in de considerans aangegeven dat HVC in het kader van haar milieuzorgsysteem nader onderzoek zal uitvoeren naar mogelijkheden tot verdere reductie van de geuremissie.

Met het geuronderzoek afvalverbrandingsinstallaties, H1174.AO/R0903/WD/LUH, d.d. 14 september 2000 van Haskoning wordt hierin voorzien. Het rapport concludeert dat er geen overschrijding plaatsvindt van de 1 ge/m^3 als 98-percentiel bij de aaneengesloten woonbebouwing (maximaal 0,4 ge/m^3 als 98-percentiel). Op basis van deze geurbelasting wordt geen geurhinder verwacht bij de dichtstbijzijnde woonbebouwing.
In een aanvullende notitie, H1174.AO/R003/WD, d.d. 6 februari 2001 van Haskoning is aangegeven wat de geurbelasting is indien gerekend wordt met het oude rekenmodel Pluim Plus in plaats van het model Stacks 4.1 dat gebruikt is voor de hiervoor aangegeven rapportage. Bij de dichtstbijzijnde verspreid liggende woonbebouwing wordt nu circa 1,1 ge/m^3 als 98-percentiel berekend. Op de aaneengesloten woonbebouwing is 0,3 ge/m^3 als 98-percentiel berekend. Op basis van deze geurbelasting concludeert het rapport, dat de kans op geurhinder klein wordt geacht bij de aaneengesloten woonbebouwing.
Op grond van deze rapportage en notitie heeft de provincie geen aanleiding gezien HVC te verzoeken aanvullende maatregelen te ontwikkelen.

De uitkomst van de metingen uitgevoerd voor het geuronderzoek uit september 2000 zijn gebruikt voor het geuronderzoek van deze aanvraag.

5. Beoordeling bestaande situatie, overgangssituatie en voorgenomen activiteit

Op basis van de vastgestelde emissies is de geurbelasting voor de verschillende situaties berekend met behulp van het Nieuwe Nationaal Model (NNM). De uitgangspunten en invoergegevens zijn in het rapport opgenomen. De geurcontouren zijn gepresenteerd. Ook de geurcontouren bij hogere percentielen zijn weergegeven. Aangezien ook de aard en omvang van de geurgevoelige objecten binnen de geurcontouren zijn weergegeven is een compleet beeld verkregen van de geurbelasting in de verschillende situaties.

5.1 Beoordeling bestaande situatie

De geurimmissie in de bestaande situatie is voor een deel van het industrieterrein Tweede Merwedehaven en een deel van het golfterrein hoger dan het beoordelingskader. Er wordt geen woonbebouwing te hoog belast.
De direct naast de HVC gelegen bedrijven worden het hoogst belast. Geurhinder is hier waarschijnlijk. Dit is voor het golfterrein in overeenstemming met het klachtenpatroon. Vanuit het industrieterrein is nooit een klacht ontvangen.

HVC heeft aangegeven het niet redelijk te vinden om voor de termijn dat de bouwfase duurt (twee jaar) geurreducerende maatregelen aan de bunkerhal te eisen om het optreden van mogelijk enkele geurklachten op het golfterrein te voorkomen.
Om te beoordelen of in deze situatie de belasting te hoog is en of maatregelen nodig zijn, is het noodzakelijk het beschermingsniveau voor het golfterrein en de bedrijven op het bedrijfsterrein te bepalen.

In hoofdstuk 2.9.2 van de NeR wordt geen vaste verhouding gegeven voor het verhogen van het beschermingsniveau. Wel wordt in de laatst aangepaste Bijzondere Regeling uit de NeR van december 2006 (voor Asfaltmenginstalllaties) een verhouding van 5 gehanteerd tussen het beoordelingskader voor nieuwe situaties (niveau voor geen hinder, H= -0,5) en geurgevoelige bestemmingen die minder bescherming behoeven.
Voor de beoordeling van het te hanteren beschermingsniveau voor de bedrijven direct gelegen om HVC en het golfterrein achten wij het redelijk om ook deze factor van 5 te hanteren.

In hoofdstuk 2.9.2 van de NeR is aangegeven welke criteria er van belang zijn bij het vaststellen van het beschermingsniveau van geurgevoelige objecten.
Het bevoegd gezag stelt in een specifieke situatie vast welke objecten beschermd moeten worden tegen geurhinder. Dit betreft woningen en andere locaties waar mensen zich bevinden en waar blootstelling aan geur tot hinder kan leiden.
Hoewel in principe alle geurgevoelige objecten beschermd horen te worden tegen geurhinder, kunnen wel verschillen in het niveau van bescherming worden gehanteerd.
Voor een bedrijfswoning kan bijvoorbeeld een hogere geurbelasting gehanteerd worden dan voor aaneengesloten woonbebouwing. In dergelijke situaties is de afweging tussen de te verwachten vermindering van de hinder en de redelijkheid van het uitvoeren van maatregelen belangrijk.

In sommige gevallen kan het gewenst zijn om bedrijven ten opzichte van elkaar te beschermen.

Voor het vaststellen van het benodigde beschermingsniveau zijn in de NeR de volgende criteria opgenomen:
- verblijfsduur;
- omvang van de groep;
- functie van de omgeving;
- aanwezigheid van gevoelige groepen;
- bijzondere bestemmingen.

Op basis van vorenstaande criteria komen wij tot de volgende beoordelingen voor de bedrijven en het te hoog belaste deel van het golfterrein waar geurhinder kan optreden, naast HVC:
- de groepen zijn een beperkte tijd aanwezig (door onder andere ploegendiensten, beperkt deel van golfterrein waar geurhinder kan optreden);
- de omvang van de groepen zijn beperkt;
- er zijn geen speciale geurgevoelige groepen aanwezig;
- Zavin en DRSH zijn zelf geurproducerende bedrijven.

Wij achten het daarom redelijk het vijfmaal hogere beschermingsniveau voor deze bedrijven te hanteren.
Het hoger beschermingsniveau wordt dan:
- 5 ge/m^3, 98-percentiel en
- 25 ge/m^3 als 99,99-percentiel.

Gelet op dit hoger beschermingsniveau stellen wij vast dat de omliggende bedrijven en het dichtbijgelegen deel van het golfterrein niet te hoog belast worden. Op deze grond is het niet noodzakelijk aanvullende eisen te stellen.

5.2 Beoordeling overgangssituatie en voorgenomen activiteit

De berekende immissies van de overgangssituatie en de voorgenomen activiteit zijn praktisch hetzelfde. Daarom beoordelen wij ze gelijktijdig.
Het beoordelingskader voor aaneengesloten woonbebouwing wordt net buiten het terrein van HVC nog overschreden. De geurbelasting op het golfterrein en de woningen in Sliedrecht ligt (veel) lager dan dit beoordelingskader. Alleen de direct naast HVC gelegen bedrijven worden hoger belast.
De belasting op het dichtstbijgelegen bedrijf (aangegeven als garage van Connexion op de inrichtingstekening 116011, bijlage D van de aanvraag) is 2 ge/m^3 als 98-percentiel en 5 ge/m^3 als 99,99-percentiel. De dichtbijgelegen grens van het golfterrein wordt met maximaal 0,5 ge/m^3 als 98-percentiel en 2,5 ge/m^3 als 99,99-percentiel belast.

Gelet op het hoger beschermingsniveau stellen wij vast dat de omliggende bedrijven niet te hoog belast worden. Op deze grond is het niet noodzakelijk aanvullende eisen te stellen.

6. Het acceptabel hinderniveau

6.1 Beschouwingen

HVC behoort voor wat betreft de indeling naar geurproblematiek tot de zogenaamde categorie 2-bedrijven. In het kader van de vergunningprocedure dient het bedrijf zelf aan te geven welke maatregelen mogelijk zijn en welk effect daarvan verwacht mag worden. Het bevoegd bestuursorgaan toetst de aangevraagde maatregelen op basis van BBT.

In de vergunningaanvraag heeft HVC aangegeven de in de aanvraag nader gespecificeerde Beste Beschikbare Technieken toe te gaan passen. Wij zijn van mening dat dit maatregelenpakket voldoet aan BBT.

Vergelijking van de bestaande situatie met de situaties na het treffen van BBT-maatregelen i.c. de overgangssituatie en voorgenomen activiteit, illustreert de verbetering van de situatie na uitvoering van genoemde maatregelen.

Uitvoering van de door HVC aangevraagde maatregelen zal ertoe leiden dat de hinder (klachten) waarvan sprake was in Sliedrecht en het golfterrein, wordt voorkomen. Alleen rondom de inrichtingsgrens van HVC kan nog sprake zijn van geurhinder. Gegeven het vastgestelde hoger beschermingsniveau achten wij dit acceptabel.

6.2 Vaststelling acceptabel hinderniveau

Zoals hiervoren reeds is aangegeven betrekt het bevoegd gezag bij haar afweging ten aanzien van het voorkomen van geurhinder naast de verwachte hinder ook kosten van eventuele maatregelen, technische en organisatorische consequenties, enzovoorts. De resultante van dit afwegingsproces is de vaststelling van het acceptabel hinderniveau.

Gezien het feit dat:
- de beste beschikbare geurreducerende technieken worden aangevraagd;
- de aangevraagde geurreducerende technieken een aanzienlijke investering vergen;
- er bijna geen sprake meer is van hinder;
- de resterende hinder past binnen de doelstelling van het landelijk geurbeleid,

zijn wij van mening dat na uitvoering van de aangevraagde maatregelen een acceptabel hinderniveau bereikt wordt.

7. Verzoek HVC

HVC heeft verzocht om de geurrapportage geen onderdeel te laten uitmaken van de vergunning. Een nadere toelichting is niet gegeven.

Naar aanleiding van dit verzoek merken wij het volgende op.
In het algemeen zijn wij van mening dat aangevraagde bedrijfsomstandigheden en maatregelen ter bescherming van het milieu handhaafbaar moeten zijn. Veelal wordt daarom de aanvraag of onderdelen van de aanvraag aan de vergunning verbonden of worden onderdelen in voorschriften opgenomen.

Wij zien geen reden om voor het onderdeel geur voor de vergunning van HVC hierop een uitzondering te maken.
Omdat de bij het acceptabel hinderniveau behorende bedrijfsomstandigheden en het maatregelenpakket ter beperking van geurhinder zijn beschreven in hoofdstuk 2 van de geurrapportage, verbinden wij hoofdstuk 2.3 'Overgangssituatie' en 2.4 'Nieuwe situatie' (is de aangevraagde eindsituatie) van de geurrapportage, zoals opgenomen als bijlage 8 van de Milieueffectrapportage, aan de vergunning door middel van een voorschrift.

8. Deelconclusie geur

Wij hebben het acceptabel hinderniveau vastgesteld. De bij het acceptabel hinderniveau behorende bedrijfsomstandigheden en het maatregelenpakket ter beperking van de geuremissie ten tijde van de overgangssituatie en eindsituatie zijn onderdelen van de geurrapportage aan de vergunning gekoppeld.

Voorschrift

Hoofdstuk 2.3 'Overgangssituatie' en 2.4 'Nieuwe situatie' (is de aangevraagde eindsituatie) van de geurrapportage, 'De geurverspreiding van HVC, locatie Dordrecht, Berekeningen in het kader van een MER, 25 april 2007', Buro Blauw B.V., rapportnummer BL2007.3754.05, zoals opgenomen als bijlage 8 van de Milieueffectrapportage 'Milieu Effect Rapport 5e verbrandingslijn HVC afvalcentrale locatie Dordrecht', d.d. 27 april 2007, maken deel uit van de vergunning.